

מעריב
היכל החלומות
בראשל"צ
(עמ' 10-11)
Pan Am.
החוויה האמריקאית
מתחילה בתל-אביב
סוף סוף גם אתה יכול ליהנות ממנה:
החוויה האמריקאית, "פאן-אם". מליונים
ברחבי העולם נהנים מהחוויה האמריקאית
יותר מ-50 שנה, עכשיו אתה יכול להצטרף
אליהם.
שכח את הטיסות הרגילות שהיו לך ובוא
ליהנות מהשרות של "פאן-אם", מהכנסת
האורחים ומהמקצועיות של "פאן-אם".
מחכה לך חוויה אמריקאית אמיתית
ועכשיו - היא מתחילה בתל-אביב.
יותר מקום להתרווח
לגביך איש העסקים המרבה לטוס, הנוחות ומרחב הישיבה הם תנאי ראשון לטיסה נעימה.
אנחנו מסכימים איתך.
במחלקת עסקים ("קליפר") שבמטוסי הג'מבו תכננה פאן-אם אגף נפרד לאנשי עסקים עם 6 מושבים בלבד בכל שורה. המושבים
רחבים יותר, המעברים מרווחים יותר והנוחות רבה יותר. במחלקה הראשונה במטוס הג'מבו מחכה לך תענוג אמיתי: "כורסת
השינה" שמבטיחה לך שתגיע לארה"ב רענן ונינוח.
מזון ומשקה משובחים
הרבה מסעדות יוקרה יכולות להתקנא בארוחה שתוגש
לך במחלקה הראשונה או במחלקת קליפר.
תפריט מעולה עם מבחר עצום של משקאות החל
ממיצים טבעיים וכלה במשקאות אלכוהוליים למיניהם
כולל שמפניה צרפתית ויינות משובחים, וכולם ללא
תשלום, כמובן.
מתל-אביב לכל מקום
מדי יום ביומו ממריאים מטוסי "פאן-אם" ל-47 ערים בכל רחבי ארה"ב וליעדים רבים בדרום אמריקה.
בניו יורק אתה נוחת בטרמינל העולמי של "פאן-אם" שהוא היחיד בנמל התעופה "קנדי" ממנו יוצאות טיסות
המשך לארה"ב ולרחבי העולם. לכן אם אתה צריך טיסת המשך תמצא אותה בטרמינל של "פאן-אם"
ולא תצטרך להטלטל ממקום למקום. בפעם הבאה שתטוס לאמריקה, פנק את עצמך בחוויה האמריקאית.
צלצל לסוכן הנסיעות שלך וטוס פאן-אם. PAN-AM החוויה האמריקאית.
Pan Am. החוויה האמריקאית

טור ראשון

אין פשרות באליפות העולם

העובדה שנבחרת ישראל בכדורסל המשיכה דרכה ותשובץ בסיומה של אליפות העולם בספרד באחד מ־12 המקומות הראשונים (מבין 24 שהשתתפו במשחקים) – מצביעה על הדרכים הנפתלות של משחקים לאליפות, יותר מאשר על טוחה האמיתי של הנבחרת.

ללא כל הכנה מספקת, עשתה אמנם נבחרת ישראל את מה שציפו ממנה, כלומר העפילה מן השלב המוקדם נפרול לשלב השני בברצלונה. והרי זו היתה גם מטרת המאמן, כפי שהצהיר לפני שיצא ל„מונדובאסקט" בספרד.

מאידך – אסור לשכוח שרק השיבוץ הנוח יותר איפשר לנבחרת שלנו להמשיך בסולם הדירוג, שעה שנבחרות אירופיות אחרות, ביניהן צרפת, גרמניה והולנד, שולחו לביתן.

ההפסד המרגיז לאוסטרליה – אסור שיעברו עליו לסדר היום, גם אם מדובר במשחקי אליפות, שלהם יש, כביכול, חוקים משלהם. אפילו העובדה שישראל המשיכה, שעה שאוסטרליה הוצאה מן המשחקים – אינה יכולה לפתור את האחראים לנבחרת מבושת ההפסד לנציגת היבשת החמישית.

אבל, כפי שכבר אמרנו, לכל אליפות „הגיון" משלה, כך שאוסטרליה נשרה בהרגשה שניצחה בכל זאת ונבחרת שהמשיכה בדרכה, אם זו נחמה.

מבין נציגות היבשות המתקראות „מתפתחות", הצליחה רק סין להעפיל שלב. כל השאר -- ביניהן נציגות אפריקה ואוקיאניה – נשרו, לא לפני שנתנו „קרב טוב" לכמה נבחרות ותיקות יותר בעולם הכדורסל.

בתצלום השער: עדי גורדון, אחד הצעירים בחבורה הישראלית במונדיאל, בפריצה לסל הספרדי. צילום: „איי.פי".

שבועספורט

עורכים:
אלכס דורון
משה לרר

צלם: עדי אבישי

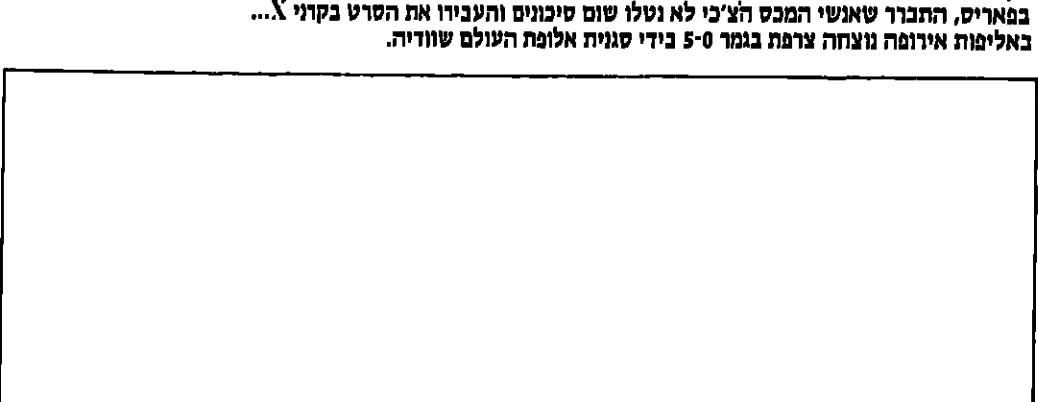
עיצוב גרפי: שפי דגן

מודעות: גילה שניידר
טלפון: (03)439442

ISSN 0334-7877

קריקטורה...

בחוברת לסיכום אליפות אירופה בטניס־שולחן שהתקיימה לא מכבר בפראג, השאירו הצרפתים מקום לתצלום של נבחרתם שהגיעה למקום השני. אך כאשר הגיע סרט הצילום למערכת העתון בפאריס, התברר שאנשי המכס הצ'כי לא נטלו שום סיכונים והעבירו את הסרט בקרני X...
באליפות אירופה נוצחה צרפת בגמר 5-0 בידי סגנית אלופת העולם שוודיה.

Voici la photo de l'équipe de France masculine sur le podium. Ou plutôt ce qu'il en reste après passage des films aux rayons X par la douane tchécoslovaque intraitable.

כותבים

ועוד על מכסיקו '86

תפקיד השדרים לתאר משהו ממהלך המשחק (לא הכל, אנחנו לא עיוורים) ולא לספר לנו בן כמה, מי, מה מתי ועוד כמה פרטים לא רלוונטיים למשחק. גם על הפרשנות, כביכול, של מוטל'ה שפיגלר אפשר היה לוותר. מה נותר ? – משחק שקט ונקי מכל פרשנויות, אלא במידת הצורך.

ליאורה אדלר
חיפה

לא אראמיר – ליאונידאס

ב„שבועספורט" מיום 10.7.86, פורסם ב„טור ראשון" כי הברזילי אראמיר היה כוכב משחקי 1938 בגביע העולם שהתקיימו בצרפת. הנכון הוא שכוכב משחקי 38' של נבחרת ברזיל היה ליאונידאס, שהתפרסם בדו־קרב השערים שניהל עם הפולני וילימובסקי. כל אחד הבקיע ארבעה שערים, אך ברזיל ניצחה 6–5.

יוסף מ.
תל־אביב

★ „שבועספורט" מודה לקורא יוסף מ. ומתנצל. אכן ליאונידאס היה כוכב משחקי 38' ולא אראמיר, שכיכב במדי ברזיל במשחקי 1950 בריו דה־ז'אניירו.

„טניקארד" בלי הנחות

באחרונה רכשתי כרטיס „טניקארד", שעל־פי הפירוסמים במועדוני הטניס – אמור היה להקנות לכל מחזיק כרטיס זה, זכות הנחה של 20% בעת רכישת ציוד טניס ב„כל־בו שלום", כמו הנחות בבתי־מלון ואירועי טניס.

הגעתי לקופת הכל־בו ורציתי לשלם עבור מכנסי טניס. הקופאית סירבה להכיר באשראית הספורטיווית שהצגתי בפניה, והוריעה לי שהטניקארד אינו מקנה לי שום הנחה.

גם בבירור עם מנהלת המכירות, הוברר לי שאין שחר למידע המוקרם שקיבלתי. אז מדוע המפרסמים שדאגו שאצטרף, כמו רבים אחרים, למועדון רוכשי הטניקארד סיפרו מעשיות?

יוסי פרידמן
תל־אביב

★ ל„שבועספורט" נודע כי ההסכם עם חברת „טניקארד" בוטל לפני זמן מה. חבל שלא נמסרה הודעה מתאימה על כך וכך הוטעו, שלא במתכוון, קונים רבים.

יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו

אנשי הגות ופסיכולוגים עוסקים הרבה בלהיטות שאחזה את העולם במשחקי מכסיקו. מאות מיליוני בני־ארם בילו לילות ליד המסך ועקבו בדריכות אחרי משחקי המונדיאל. בין הפרשנים אצלנו ישבו נכבדי העדה וחברי כנסת ודנו בכובד ראש בסיכויים וכתוצאות של העמים השונים.

ברצוני לתת לתופעה זו, שרבים רואים בה ברצינות זילזול באינטלגנציה של בני האדם, הסבר עברי מקורי.

הסברי הוא חיובי ביותר, שכן הוא רואה במשחקי כדורגל סובלימציה, תחליף למלחמות בין עמים.

כאשר נפגש אבנר בן־נר, שר צבא איש בושת בן שאול וחיילי בנימין ושאר השבטים עם יואב בן צרויה, שר צבא דוד וחיילי יהודה, אומר אבנר אל יואב: „יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו". שנים עשר נערים נבחרו לקרב מכל צד.

פרופ' יגאל ידין במחקריו על המלחמות הקדומות, אומר כי ברורות ההם היה מקובל קרב כזה. הקבוצה המנצחת מביאה את הנצחון לעמה, או לשבטה, ואין צורך בשפיכות דמים מרובה. אמנם הקרב בגבעון לא הוכרע, שכן כל הנערים משני הצדדים נהרגו, והמלחמה בין אבנר ויואב פרצה בכל עווה.

גם הקרב בין גלית ודוד הוא מאותו סוג של קרב (מזכיר את דו־קרב הבעיטות מ־11 מטרים בין הבועט לשוער) וכך אמר גלית: „למה תצאו לערוך מלחמה ? הלא אנכי הפלישתי ואתם עבדים לשאול, ברו לכם איש וירד אלי. אם יוכל להילחם אתי והיכני והיינו לכם לעבדים, ואם אני אוכל לו והיכיתיו והייתם לנו לעבדים ועבדתם אותנו".

במקום שייהרגו רבים – מוטב שבודדים יכריעו הקרב למען עמם.

מרדכי וימן, חיפה

חטיף

עמוס מקווה לגמול לסחייפרס

התמודדות בשלב חצי הגמר האירופי בגביע דייוויס, בין נבחרות הולנד וישראל, העומדת להיפתח מחר בבקאנבוש ליד האג, מהווה עבור עמוס מנסדורף, מספר 1 של ישראל, אתגר מיוחד מול מספר 1 של הולנד מיכאל סחייפרס.

אשתקד, כאשר הופיע מנסדורף בבכורה שלו כשחקן־יחיד בדייוויס – נוצח, כזכור, בידי ההולנדי הענק, שזיכה את נבחרתו בנקודה היחידה במשחק ההפסד לישראל 1-4. עמוס מקווה מאד „לסגור חשבון" עם סחייפרס.

אשתקד ניצח סחייפרס (1.98 מ') את בוריס בקר בתחרות הראשונה שלו אחרי שניצח בווימבלדון. זה היה בסיבוב הראשון של התחרות האחרונה בסדרת ה„גראנד סלאם" שהיתה באוסטרליה. בתחרות לאחר מכן, אף היא ביבשת החמישית, ניפגשו מנסדורף וסחייפרס ועמוס הנמוך מההולנדי ב־24 ס"מ, ניצח.

סרג'יו ליבידינסקי

זלינגר הבן אצל זלינגר האב

נבחרת הכדורעף של הולנד זכתה זה לא מכבר לחיזוק ישראלי רציני. מאמן אותה הישראלי אריה זלינגר, מי שהוביל את בנות ארה"ב לזכיה במדלית כסף באולימפיאדת לוס־אנג'לס. תחת שרביטו בנבחרת מתאמן בנו, אביטל, המתגורר בהולנד כבר כמה שנים.

אבא אריה והבן אביטל משתפים גם פעולה במדי „מרטינוס" אלופת הולנד, שהופיעה בגמר אליפות העולם לקבוצות. מרטינוס מספקת שישה שחקנים לנבחרת הולנד.

אריה זלינגר ביקר לפני ימים מספר בישראל, יידע את מאמני הנבחרת הלאומית מאיר כץ וגיורא הלפרין, שעומדים לעבור למקצוענות באימוני הנבחרת.

ברוח הזמן בישראל („חסוך במים"), משמעת המים של זלינגר קנתה לה שם. הוא מאפשר לשחקן בעת אימון שתי הפסקות מים בלבד. כל הפסקה נמשכת 30 שניות...

ברוריה ביגמן

אביטל זלינגר. אבא מאמן.

המאצ'ו מהארלם

הוא בא ממזרח הארלם וכל מי שכבר נתקל בו, בעיקר יריביו, מכנים אותו „ספיטפייר". בבית קוראים לו „מאצ'ו", גם משום שהוא כזה וגם משום שזה שם חיבה וקיצור לשמו: הקטור קאמאצ'ו. אלוף העולם באיגרוף במשקל קל המוכר בידי מועצת האיגרוף. מאזנו: 30-0, מזה 16 נצחונות בנוק־אאוט.

לאחר שניצח לא מכבר את אדווין צ'אפו רוזאריו ב„מדיסון סקוור גארדן" בניו־יורק, החליטו מנהליו ובראשם היהודי מארטי כהן, שהגיע לשנות את דימויו של האלוף המכסיקני החביב הזה.

„מאצ'ו" מכנה את מארטי כהן „סבא" (גראנדפא). מניו־יורק הוא ברח כדי להתאמן בפלורידה – בעיקר כדי להרחיקו משכונת מגורין הספרדית, מחיי עוני ופשע ומכל מיני שמועות שהופצו סביבו ושהן מהירות יותר ממהלומות הברק המפורסמות שלו.

„אינני מסומם", מכריז מאצ'ו בכל הזדמנות. הוא עסוק עתה בטיהור שמו ובניקוי מוחלט של דימויו בעיני הציבור. גם רוצה להיפטר מהכינוי „מאצ'ו־מן", הנושא בחובו רמז לאלימות. בכל זאת, ככל שימשיך לנצח כן יהיו מחלוקות סביבו.

„שימו־לב: אני אהיה הדבר הטוב ביותר שאירע לספורט האיגרוף זו תקופה ארוכה. אני אהיה המייקל ג'קסון של הזירה, המייקל ג'ורדן של האיגרוף", הכריז מאצ'ו באזני העתונאים בניו־יורק. זמירות ישנות בפה חדש – אבל מדהימות, בלי ספק.

מאצ'ו הקטור.

זאהי יהיה ה־102 במוזיאון השעווה

זאהי אומלי יהיה המוצג הבא ב„מוזיאון השעווה" התל־אביבי, ובכך יצטרף לגלרייה העשירה שבה מוצגות כבר 101 דמויות. יהיה לו גם מקום של כבוד במוזיאון: ליד דמותו של מוטל'ה שפיגלר. הכדורגלן הפופולארי מאוד במגזר היהודי – וכמובן שבערבי – קיבל את „פרס הסובלנות" מידי יו"ר הכנסת מר שלמה הלל, בעקבות קביעת וועדה שבחרה בו וציינה את התנהגותו המופתית כאיש צוות.

בתצלום: זאהי ארמלי ב„ישיבה ראשונה" מול הפסלת מיכאלה גלבין ב„מאירלנד" שב„כל־בו שלום".

מוכרים בלבד...

שחקני נבחרת הכדורמים של ישראל אינם יודעים בכמה משחקים בין־לאומיים הופיעו, ומהו מאזן השערים האישי שלהם. מזכיר איגוד הכדורמים, יוסי פלד, יודע את הפרטים האלה, אך הוא מסרב ליידע את הבחורים.

מדוע הסודיות הרבה ? – פלד הסביר את הצעד בכך שהוא מתעתד להוציא ספר, ובו יפורטו הסטאטיסטיקות המלאות על כל שחקן ושחקן. אם יעביר את המידע לעתונות – ייטל העוקץ מהספר, ובהכרח יאבד רוכשים פוטנציאלים...

(ברוריה ביגמן)

כש„ביס" ו„סטאנקו" היו צעירים...

איך שהזמן עובר. דומה שרק אתמול, בשנת 1950, היו רוברט ביסנל ובורה סטאנקוביץ' פעילים של ממש באליפות העולם הראשונה בכדורגל שהתקיימה בארגנטינה. והנה, כחלוף 36 שנים, אנו מוצאים שוב את השניים, הפעם במשרה מלאה בחוגי ההתאחדות הבין־לאומית (פיב"א). רוברט ביסנל, הידוע בכינויו „ביס" (בתצלום, מימין) היה בשנת 1950 מאמנה של נבחרת צרפת שסיימה את האליפות במקום השישי. מיודענו בורה סטאנקוביץ' היה אז שחקן בנבחרת יוגוסלאוויה והגופייה מספר 15 היתה שלו. כיום „ביס" הוא נשיא ההתאחדות הבין־לאומית ואילו בורה סטאנקוביץ' הוא המזכ"ל. אגב, באליפות הנוכחית בספרד, משתתפים עוד רבים בתפקידי מפתח שונים, בעיקר מארצות דרום־אמריקה, שבשנת 1950 היו שחקנים פעילים במדי נבחרותיהם.

יוסי מעפולה בארץ החלומות

מאז ומתמיד היה ה„מדיסון סקוור גארדן" בניו־יורק בבחינת סיפור־אגדה ליוסי הררי, מאמן אליצור נתניה. זה לא מכבר חזר המאמן העפולאי ממסע־חיפוש אחר שחקנים לקבוצתו, וכולו תחת הרושם של היום הראשון ל„דראפט" (בחירת השחקנים ל־N.B.A) שבו נכח ביום הראשון לשהותו בניו־יורק.

מה שנחשב בגדר חלומם של ישראלים רבים – לשבת בזירת האולם, לצידם של 23 „בוסים" וראשי המועדונים של הליגה המקצוענית ביום בחירת השחקנים לעונה חדשה, הפך אצל יוסי למציאות.

164 כדורסלנים, כולם לבושים בחליפות, שבאו במכוניות פאר ולוו בבני משפחותיהם וסוכניהם, התייצבו למעמד הבחירה. לא פחות מ־24 אלף צופים היו במעמד ורבים מהם מילאו את ה„גארדן" כבר ב־10 בבוקר, שלוש שעות לפני תחילת החגיגה.

הררי ישב במחיצת ה„גדולים" ועקב אחרי דרך בחירת השחקנים. לכל מועדון הוקצב שולחן ועליו ארבעה טלפונים שעבדו נון־סטופ. ליד שולחן „פורטלנד בלייזרס" פגש את לו סילבר, הקפטן הבין־לאומי לשעבר של מכבי ת"א והנבחרת, המשמש יועץ־משפטי לפורטלנד. לצידו של סילבר ישב שחקנה המצטיין לשעבר של „ריאל מאדריד" וולטר שצ'רביאק, הנמנה אף הוא עם הצוות המקצועי של ה„בלייזרס".

סילבר לא ביזבז זמן. הוא הציע מיד להררי את שירותיו כסוכן שחקנים, והיה מוכן לעזור לו בחיפוש כדורסלני־חיזוק, תוך כדי שהוא חוזר ומשנן באזני יוסי: „ברור לך שאני על תקן של סוכן ואני דורש את דמי העמלה המקובלים..."

עד היום לא נרגע הררי מהחוויה הניפלאה. הוא לא יכול לשכוח את המעורבות הגדולה של שתי רבבות הצופים ויותר בבחירת שחקנים לקבוצות האהודות עליהם. הרעש האדיר עדיין מהדהד באוזניו.

ברוריה ביגמן

יוסי הררי עם חג האורח ב„מדיסון סקוור גארדן". לו סילבר הציע עזרה בחיפוש אחר שחקני־חיזוק, ולא שכח להזכיר לו את דמי העמלה...

מדרום־אפריקה לקיסריה

האליפות הבין־לאומית הפתוחה של ישראל בגולף, המתקיימת בימים אלה בקיסריה, הביאה למשטח מטופח זה את אחד מטובי הגולפאים החובבים בעולם, היהודי הדרום־אפריקאי ריצ'רד קפלן, שניצח לפני מספר חודשים ב־British Open.

קפלן השתתף במשחקי המכביה ה־12 בנבחרת „מכבי מודיעים", ולאור הצלחתו במספר אירועים נוספים הוא מתעתד להתחיל בקאריירה מקצוענית. יריבו העיקרי בתחרות הוא האמריקני ריצ'רד מארש, שהשתתף בשלוש מכביות. בשתיים מהן ייצג את ארה"ב ובאחת הופיע במדי נבחרת קנדה.

מארגני האליפות הנמשכת ארבעה ימים, מתנהלת על מרחב שבו 72 גומות. נוכח רבוי המשתתפים האורחים מחו"ל, רובם בעלי רמה מקצועית גבוהה, קטנים הסיכויים של הישראלים להתברג במקומות הראשונים בתחרות.

ויצ'ארד קפלן בפעולה. ניצח ב„בריטיש אופן".

צילום: „ישראל סאן"

נמקום פרחים

למכתיר־האלופות דוד שוייצר (הפועל תל־אביב, האלופה הנוכחית, היא רק אחת מאלופותיו), בן 61; למאמן נחום סטלמך („ראש־הזהב" בהפועל פ"ת ובנבחרת הלאומית לפני שנות דור), שהדריך את הפועל ב"ש בעונה האחרונה, בן 50; למאמן יעקב גרונדמן – אף הוא הכתיר אלופים – בן 47; לשופט יוסף דיאמנט, בן 41; ליו"ר בית"ר, יעקב עיני, בן 52 ולגזבר מכבי, פרדי שביט, בן 49; גם למכבי נתניה יש סיבה למסיבה: לדובר אלון אלרואי, בן 25 ולמנהל הקבוצה, בני רובינשטיין, בהגיע בנו איתן, למצוות. לחלוץ הבין־לאומי מבאר־שבע שלום אביטן (אשתקד במדי הפועל ת"א), בן 34; לקשרי הפועל ת"א, יוסי זאנה (בין־לאומי) ואלי שכטר, בני 29; למרדכי בן־עמי, בית"ר חיפה, בן 28; לאפרים ארביב, שמשון ת"א, בן 27; לנסים כהן מהפועל יהוד, בן 24; לנסים אהרן, הכח ר"ג, בן 22; לאיתן שטיבלמן, הפועל חיפה, בן 19.

יעקב גרונדמן. מז"ט.

„אני סוחר כדורגל"

האבאלנז': אהיה מאושר אם ארצי תזכה באירוח המשחקים.

אומר ז'ואו האבאלנז', נשיא פיפ"א, המעריך כבר היום את משחקי איטליה ב־1990 ואומר כי הסכום שיושג שם יהיה כפול מזה שבמכסיקו ● משבח את המונדיאל האחרון – למרות התנאים הקשים ● השיפוט היה טוב. טענות יש רק למפסידים...

נשיא פיפ"א ז'ואו הבאלאנז', המכהן בתפקיד מאז 1974 – מרוצה. לדעתו, המונדיאל במכסיקו היה מוצלח מאוד ועיניו כבר נשואות קדימה לעבר המונדיאל ה־14 באיטליה, 1990.

בראיון שנתן נשיא פיפ"א יומיים לפני סיום המשחקים במכסיקו – סיכם היו"ר את משחקי מכסיקו.

ש: האם הארגון במכסיקו היה טוב ?

ת: כן. אסור לשכוח שלמכסיקו היו רק 32 חודשים כדי להתכונן לאירוע הגדול. רעידת האדמה שאירעה בספטמבר '85 היקשתה על מלאכת הארגון. לרעש האדמה היו השלכות על השידורים ממכסיקו. בשלושת הימים הראשונים של המשחקים היו בעיות בשידור אך. פיפ"א התערבה ואף פתרה את הבעייה.

ש: מדוע לקח לכם שלושה ימים לפתור את הבעייה, האם לא יכולתם להכין בה קודם ?

ת: אי אפשר לצפות שיהיו לנו עיניים בכל מקום.

ש: האם נהנית מרמת המשחקים כפי שהוצגה ?

ת: במהלך משחקי המונדיאל היו משחקים מצויינים והיו כאלה שהיו פחות טובים, אך באופן כללי ניתן לומר שהרמה היתה מושלמת.

ש: האם מספר הצופים והתנהגותם השביעו את רצונך ?

ת: התנהגות הצופים במכסיקו היתה טובה באופן יוצא מן הכלל. במשחקים חזו 2.5 מיליון צופים, ממוצע של 48 אלף למשחק. בגלל סיבות אובייקטיביות ורעש האדמה, אינפלציה, מצב כלכלי גרוע במכסיקו) נותרו מספר מגרשים שבהם היו מקומות פנויים. אך נצא מתוך הנחה שמספר המקסימום של הצופים במשחקי מכסיקו עשוי היה להגיע ל־2.8 מיליון – יש לי את כל הזכות לחשוב ולהאמין שמספר הצופים במכסיקו ראוי לציון.

ש: מה יש לך לומר על השיפוט במונדיאל ?

ת: זה שמנצח אף פעם לא מתלונן. זה שמפסיד תמיד ימצא משהו לומר ותמיד יטילו את אשמת־ההפסד על מישהו אחר, רק לא על עצמם. הציון הכללי של השופטים היה בין 8.2 ל־10. שוב נתון ראוי לציון. שואלים אותי תמיד מדוע אין אנו בוחרים את השופטים הטובים בעולם, מבלי להתייחס לארץ מוצאם. לזה אני עונה שאין אני מנהל את ההתאחדות האירופית לכדורגל אלא את האירגון העולמי. זה כאילו שהיו לי שישי ילדים: ולכל אחד מהם אצטרך לתת אותה כמות אוכל. לאחר מכן יהיה עליהם לחיות את חייהם באופן עצמאי. אם מבחינת בריאות, כלכלה, תרבות ומזון היו מדינות העולם והארגונים הבינלאומיים הגדולים מתייחסים לנושא כמו פיפ"א, הרי שאז יתכן ולא היו כל כך הרבה בעיות באיזורים מסויימים בעולם.

ש: במכסיקו הונהגה שיטת משחקים חדשה. האם היא הוכיחה את עצמה ?

ת: השיטה פשוטה. תחילה שיטת הבתים המוקדמים ולאחר מכן העימות הישיר. אני סבור שזהו מיזוג נפלא. בעזרת השיטה המתמטית של המשחקים שאותה הנהגנו – המפגשים האחרונים של הבית המוקדם שמרו על חשיבותם. בסיבוב השני, בעזרת העימות הישיר שבה נבחרת אחת ממשיכה הלאה והמפסידה שבה הביתה – חזינו בשני אלמנטים נוספים יפים של משחק כדורגל. הארכות ובעיטות עונשין מ־11 מ'. אני מאמין שהשיטה באיטליה בעוד ארבע שנים תהיה ככל הנראה זהה.

ש: מכסיקו מאחורינו ולפנינו איטליה. מה צפוי לנו במשחקי רומא ?

ת: לאיטלקים יש את כל הכלים הדרושים כדי לארגן אליפות עולם חלומית. מגרשים, כבישים, מלונות ומוקדי־תיירות רבים. אליפות העולם תתקיים ב־10 ערים, ביניהן רומא, נאפולי, מילאנו, טורינו ופירנצה. נחתם כבר חוזה עם הוועדה המארגנת האיטלקית בנושא מכירת הכרטיסים. החוזה הזה יהיה ב־50 אחוז טוב יותר מהחוזה שלנו במכסיקו. עדיין לא חתמנו על הסכמים עם הטלוויזיה וחברות שמעונינות לתת חסות למשחקים, אך אני משוכנע שמהחוזים החדשים נשיג סכום כסף כפול מאשר במכסיקו.

ש: אני רואה שאתה מייחס חשיבות רבה לנושא הכספי.

ת: פיפ"א היא תעשייה. אני למעשה סוחר כדורגל.

ש: ומה אחרי 1990 ?

ת: (הבאלאנז', כך עושה רושם, מאמין שהוא עוד יהיה נשיא פיפ"א). לגבי משחקי 1994 נחליט בעוד שנתיים. כאזרח ברזיל, אשמח מאוד אם ארצי תציג את מועמדותה ותארח את המשחקים. לגבי 1998 ארצה לראות את צרפת מארחת ובשנת 2002 כולי תקווה שהמארחת לא תהיה אחרת מאשר סין. ■

חומיצ'וס (מימין, בחברת שליח „מעריב" מרדכי רוזנבלום): „רק בחו"ל יש לי מחשבות בראש"...

100% כדורסל

זהו ואלדמארס חומיצ'וס, כדורסלנה המצויין של ז'אלגיריס קובנה ונבחרת בריה"מ, שנפצע כאן ב„מונדובאסקט" בספרד, ולכן יש לו זמן לשבת על הספסל ולהעיר לחבריו בשעת המשחק ★ „יש לי המון מחשבות בראש – אבל כאשר אני נמצא על הפארקט – אין אצלי שום דבר פרט לכדורסל" – הוא מוסיף ★ מכחיש: „אין אצלנו מקצוענות. כולם לומדים או עובדים. אני מורה לחנוך גופני", הוא מספר לנו ★ על חברו לקבוצה ולנבחרת, ארווידאס סאבוניס, הוא אומר: „כדורסלן מושלם, יש לו מקום בכל חמישייה פותחת באנ.בי.איי". ★ צופה עתיד גדול לצעירי הנבחרת ובראשם ואלרי טיחוננקו ואלכסנדר וולקוב ★

מרדכי רוזנבלום, בברצלונה

MUNDOBASKET ESPAÑA 86

ואלדמארס חומיצ'וס. בן 27, רק 1.90, אבל אחד הכדורסלנים הגדולים באירופה. שחקן נבחרת בריה"מ ואחד מכוכביה של האלופה, ז'אלגיריס קובנה. כדורסלן מעולם אחר. עולם סובייטי.

„התחלתי לשחק ב־1974: הייתי רק בן 14. אחרי סבב בין כמה מענפי הספורט השונים – אתלטיקה, שחיה ואיגרוף – הגעתי למסקנה שכדורסל זה בשבילי", הוא מספר.

למה כדורסל ? – אינו יכול להסביר בקלות. „אני מרגיש כדורסל. החיים בשבילי זה משחק כדורסל גדול וחשוב".

נפגשנו לשיחה קלה אחרי משחקה של ברית־המועצות עם אוסטרליה (92–122). במחצית הוליכו האוסטרלים 46–45. היתירים שעשו זאת כאן, בשלב המוקדם. הפציעה ברגלו היתה קשה ונדמה היה כי אולי ייאלץ לוותר כליל על השתתפותו ב„מונדובאסקט" '86. בסופו של דבר הוא נאלץ לוותר על מרבית המשחקים בפרול ועל חלק בברצלונה.

אסור לזלזל...

ישבתי לא הרחק ממנו במהלך המשחק עם האוסטרלים וניסיתי להבין מה הוא צעק לעברם של חבריו לנבחרת, ביניהם וולקוב וסאבוניס, כאשר האוסטרלים לחצו. ניסיתי להבין גם מה אמר לו טקאצ'נקו הענק כאשר ניסה להרגיעו.

ביקשתי את עזרתה של הריילת המתורגמנית שישבה לידנו.

„חומיצ'וס התרגז וביקש מהם לשחק ברצינות", אמרה והוסיפה: „טקאצ'נקו ניסה לומר לו שאף אחד מהם אינו מזלזל".

אחר־כך, שאלתי אותו מדוע התרגז. חומיצ'וס טוען כי אסור לזלזל ביריב. „משתי סיבות: ראשית זה לא ספורטיבי ושנית – אתה יכול לפתע למצוא את עצמך מפסיד במשחק שנראה בתחילה קל... אסור לזלזל".

אין כמו חומיצ'וס לדעת למה מסוגלים הנפילים של בריה"מ. אולי הם לא מזלזלים ביריב בצורה מודעת –אבל לדעתו איי־שם, בתת ההכרה, כאשר הם מתמודדים מול יריבים הנחשבים לנחותים מהם בהרבה – הם צריכים להשתדל יותר כדי לשחק ברצינות. „לכן אולי האוסטרלים הצליחו ללחוץ אותנו ב־20 הדקות הראשונות. במחצית השניה ראית בעצמך מה קורה כאשר אנחנו משחקים ברצינות", אמר.

„יש לנו נבחרת כדורסל חזקה מאד", הוא אומר. „שחקנים מצויינים, הטובים ביותר באירופה ואולי בעולם", מחייך חומיצ'וס במבוכה. לא נעים לו להודות שהם הטובים מכולם.

האם אתם מקצוענים? אני מתעניין.

הוא אינו אוהב את המונח „מקצוענות".

„אנחנו לא מקצוענים. כולנו לומדים או עובדים. אני סיימתי מדרשה לחינוך גופני וכעת, כאשר אני חוזר לקובנה, אני מתחיל לעבוד כמורה לחינוך גופני. עובדים, לומדים ומשחקים כדורסל. כך כולנו. לא מקצוענים!"

אומרים שסאבוניס הוא המועמד היחיד היום לליגת האנ.בי.אי. בארה"ב. שם רוצים אותו. יקנם פרשנים כאן, ב„מונדובאסקט", הסבורים כי דווקא לחומיצ'וס יש מקום בכל קבוצה כאנ.בי.אי.

„אני לא יודע. קשה לי לדבר על עצמי. אני כן יכול לומר שארווידאס סאבוניס הוא הטוב מכולם. הוא יכול להיות שחקן פותח בכל חמישייה באנ.בי.אי. ואני מבין מדוע כולם רוצים אותו כל כך".

טיחוננקו עם עתיד

מה שראינו אצל הענק הלוחש והמרתק של בריה"מ, היה רק 50 אחוז ממה שהוא מסוגל להעניק על מגרש הכדורסל. כך סבור חומיצ'וס. „יש לו בעייה נגררת עם רגלו. הוא סובל מכאבים ועל כן הוא משחק בהילוך נמוך. אבל גם כך, כולם יכולים לראות עד כמה גדול הכשרון אצל השחקן הזה. הצעירים בנבחרת הרוסית, כמו אלכסנדר וולקוב, ואלרי טיחוננקו ואנדריס אקבסונס – כל אחד מהם, לדעתו של חומיצ'וס, מסוגל לתפוס מקום טוב בכל חמישייה אירופית. „במיוחד אני מרוצה ממשחקו של טיחוננקו. הוא רק בן 21 אבל יש בו הרבה כדורסל", אמר.

ישבנו ליד האולם בפרול. חומיצ'וס שווף, עיניים כחולות מחייכות ורגוע. הוא לא במתח. קשה להיות מתוח כשמאחוריך נבחרת של נפילים כמו זו של בריה"מ.

הנסיעות עם קבוצתו האלופה ברחבי בריה"מ הן ארוכות ביותר. הוא רגיל להעדרות ממושכת מן הבית.

„גם כן, נוסעים הרבה ומתגעגעים הביתה. לאשה ולבת שלי בת השלוש. יש לי גם מחשבה נוספת בראש עכשיו. אשתי בהריון בחודש החמישי ואני מאד מקווה לגדל כדורסלן חדש. כל המחשבות האלה מתרוצצות בראשי כאשר אני נמצא במלון, בנסיעות ובבילויים. רק לא במשחק. שם, במגרש, אני 100 אחוז כדורסל" – הוא מצהיר בחיוך. ■

דייגו:

ארוכה הדרך לתהילה

סתם זכרונות־השוואתיים בין מלך עירום (ספרד) למלך לבוש מחלצות־פאר (מכסיקו). הרבה מוסר השכל יש כאן. וגם הבטחה: איני מבטיח שלא לשחות גם בעתיד עם זרם המלל שישטוף עוד ועוד בנושא המדובר ביותר בעולם הספורט ואולי גם מחוצה לו: מאראדונה. אולי לא עד איטליה־90... זה מה שעולל הקטן הזה מבואנוס־איירס ברגל אחת, 15 שנה לאחר שאביו נטל אותו ביד והביאו למבחן במועדון „ארגנטינה ג'וניור".

צבי קופמן

אבא מאראדונה, פועל אלמוני בבית־חרושת לקמח־עצמות בפרבר של בואנוס־איירס, הוא האיש שארגנטינה כולה ומאות מיליונים בתבל, צריכים להודות לו על התרומה הנדירה שתרם לעולם־הכדורגל. עשר שנים לאחר שהביא לאוויר־ארגנטינה את התינוק דייגו ארמאנדו, עשה צעד שני, גורלי בלשון הספורט, כאשר נטל, בסיום עוד יום עבודה מפרך, את ילדו נמוך הקומה והביאו לאיצטדיון של „ארגנטינה ג'וניורס", כדי לבדוק אם צודקים האומרים שיש כשרון בשמאלית של דייגו.

החוש האבהי לא בגד בו. הרחק מן ההמון, באימוני הנערים של המועדון, נולד אחד מגדולי הכדורגלנים בכל הזמנים. הכותרות השמנות חיכו לו בהרבה סבלנות. גדלו והתעצמו, עוררו פולמוס, עד שהוא גדל והיה ראוי לממדים שלהן.

דייגו זכר זאת יום־יום. את מעשהו של אביו. מה פלא, אי־אפשר אחרת. כותרות העתונים בספרד '82 סיפרו לא רק למאות אלפי האוהדים של „ברצלונה" כי ערב חתימתו במועדון העשיר בתבל, ביקשו מנהליו לאתר דירות ברובע היוקרה של העיר עבור הוריו של דייגו, אחיו דודיו ונערתו. דגשותיו המשפחתיים, מסתבר, לא קהו ולא סוחררו, גם כשהתיישב, מעורר סביבו פולמוס, על פיסגת הכותרות – שנים אחרות לפני שהציג לעיני העולם את הקבלות לכשרונו ואחר־כך לנצחונו הגדול במכסיקו.

דייגו פה, דייגו שם

„הממלכה השביעית" כולה הבטיחה בכל לשון לא להרפות מה„מלך" החדש, גם אחרי אלפי המילים שנאמרו עליו בכל סופרלטיוו צבעוני אפשרי. כי במכסיקו נפתח למעשה עידן דייגו ארמאנדו מאראדונה: שמו יינשא ויוזכר עוד שנים, יהיה אשר יהיה עמו, עם רגליו עד למונדיאל הבא.

כל מי שחזר ממכסיקו וכל מאות המיליונים שהחשיכו מלאי חוויות את מסכי הטלוויזיה לאחר הכתרתו, נוכחו בזאת. דייגו פה, דייגו שם. דייגו בכל מקום. דייגו בפי כל. אין כח, אפילו אנטי־כדורגל, שיבלום את פרץ השגעון הזה, על אף השובע המרומה מהפסטיוואל סביבו. אחרי הכל, בשרשמי המונדיאל המכסיקני בליבך טריים – כמה פעמים עוד אפשר ומתחשק לומר, לכתוב, להזכיר

את שלוש המילים האלה: דייגו ארמאנדו מאראדונה... ובכל זאת...

יש תרוץ טוב לכך: אם לא לעיסת ההשתאות מן המיוחד הטמון ברגלו הכובשת – אז הזכרונות. לא אלה הטריים מאד ממכסיקו וגם לא מביקורו החטוף במאי בישראל, כאשר הנחיל עם נבחרתו את תבוסת ה־2–7 לישראל – במשחק שבו כבר רמזו הארגנטינים, כפי שנכתב בזמנו, כי הם בין המועמדים לזכיה בגביע העולם: הכוונה לזכרונות לא שיגרתיים מלפני שנים ושעדיין נשתמרו ושנתעוררו שוב גם בשבוע שעבר, בעיצומו של קארנבל מאראדונה בארגנטינה. הזכרונות החלו מתרוצצים במוחי, לפחות, במהלך ההתקדמות של ארגנטינה אל יום הנצחון ב„אצטקה". אלה הזכרונות מקדם־המונדיאל של ספרד '82 וביחוד מההפסדים הארגנטינים בו, במשחקים שהיו בברצלונה. שם, למי ששכח, נכשל הסופר־סטאר מארדונה כשלון חרוץ.

הסיום העצוב בברצלונה

שלוש דמויות מיוחדות וגוועות עשו אז את ארגנטינה לאחת המועמדות לזכות בגביע, לשמור על תוארה: המאמן האינטלקטואלי והכריזמאטי, מנצח 1978, סזאר לואיס מאנוטי, הארכיטקט אוסי ארדילס והילד הכשרוני בן ה־21 וחצי דייגו מאראדונה, שבא לספרד עטור תואר לא רשמי: "הכדורגלן מספר 1 בעולם".

הסוף ידוע: הפסד נגד איטליה שדהרה אל התואר, הרבה בגלל השמירה הנוקשה של האיטלקי ג'נטילה שחיבלה ברגליו של מאראדונה, ואחר־כך הכשלון נגד ברזיל הגדולה, כטרם נפילתה המהממת.

לאחר נצחון ארגנטינה על בלגיה, בחצי הגמר במכסיקו־סיטי, אמרתי וכתבתי כי רציתי שתהיה הארכה כדי לראות עוד ועוד את כוכב הצמר מאראדונה, מלהטט, חוצב בקלות בסלע חבלגי. נשארנו, יציעים מלאים, במושבים גם אחרי הדקה ה־90, לראות את ההתנפלות ההמונית של צלמים ואוהדים על מאראדונה – עד שירד בריצה, אחרון, אל חדרי־ההלבשה.

בדקות ההתלהבות הללו, וגם כשהניף ב־29 ביוני את הגביע שלו, ריחפה לנגד עיני סצינה דומה, אך כה שונה בצביעה. סצינה עצובה, מלפני ארבע שנים, באיצטדיונה של ברצלונה, „נויקאמפ". גם אז התמקדו כל המצלמות במאראדונה – כאשר

סולק מן המגרש במשחק נגד בראזיל, שהגדי „הקרב האחרון של ארגנטינה", בעוון פגיעה־זגול בשומרו הפראי. בלי להתווכח, בצעדים מהירים, בראש מושפל ובעיניים דומעות חמק מן המגרש, אבל לא מן הכותרות.

איזה הבדל בין הירידה ההיא מן המגרש לבין ירידת־הנצחון בחצי הגמר ובגמר של מכסיקו.

מאראדונה – שכבר אז כונה „הרגל השמאלית של המונדיאל" – הודה שהרחקתו היתה מוצדקת לחלוטין, אבל המוניטין שלו נפגעו מאד גם בגלל תרומתו הדלה, בהשוואה לציפיות הגדולות ממנו, עד כדי כך שעתוני ספרד שאלו בכותרות, אם ברצלונה עושה עיסקה טובה בהחתימה תמורת מיליוני דולרים רבים את הקטן הזה, שכשני משחקים באיצטריונה, נגד איטליה וברזיל, גרם אכזבה גדולה.

קרע עם מנוטי

חורשים אחרים לפני המונדיאל הספרדי נוצר קרע עמוק בין מאנוטי לדייגו. ה„ארון" של האלוהים „בוקה ג'וניורס", שכבר אחרי הצלחתו בקבוצה שייצגה את מעמד הפועלים בבירה, הועטר בכתרים של מחמאות בומבסטיות („הפה של בוקה"... „מתנת אלוהים"... „הנשמה שלנו"... „הילד המפונק של הכדורגל הארגנטיני"...), לא מצא שפה משותפת עם מאמנו העקשן. „אני בעל הבית בנבחרת" – הכריז מאנוטי, לאחר שהילד־הכוכב התקשה להסתגל למשחק הצוות של הנבחרת, וביקש לשמור על אופי משחקו האינדבידואלי (ראה ההצלחה המסחררת במכסיקו...). הוא התקשה להיות סתם־עוד־שחקן בנבחרת ואחרי ויכוח מקצועי מחוספס עם סזאר נשאר דייגו בחוץ. לזמן קצר בלבד. שיחה של ראשי הכדורגל בבואנוס־איירס עם המאמן וכוכבו יישרה את ההדורים.

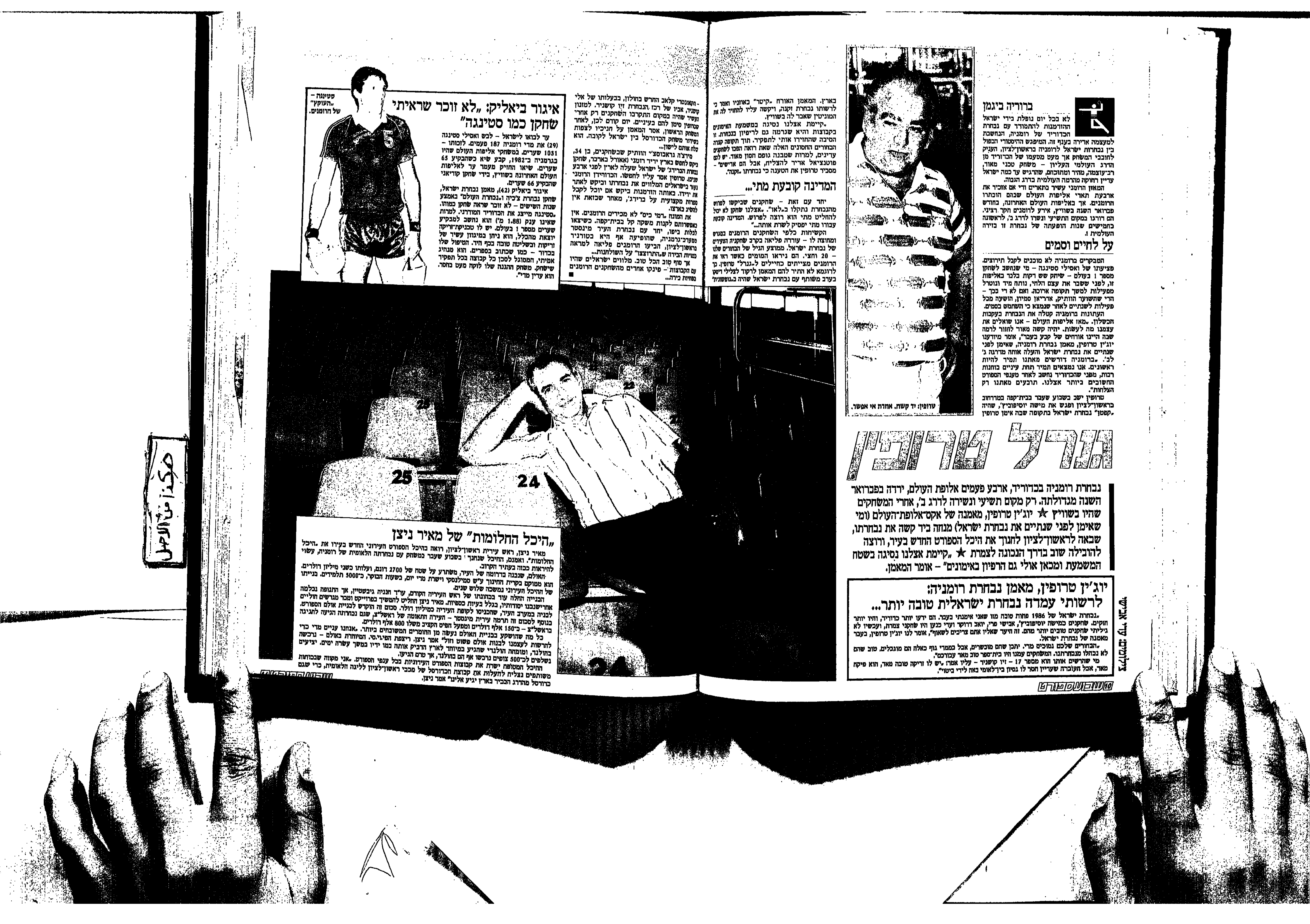
הכל נשמו לרווחה. ארגנטינה כולה סברה שהגביע לא יברח ממנה. אשליה. אבל מאנוטי, שנטל עליו באומץ אופייני את האחריות לכשלון („אני ניצב בראש השחקנים שלי, לא כמו גנראלים שנמצאים בעורף בשעת מבחן" – בהתייחסו למלחמת פוקלנד שהתנהלה אז עם בריטניה), לא שכח בדברי הפרידה מהמונדיאל בספרד את מאראדונה המאכזב. „דייגו עוד יוכיח שהוא גדול ומספר 1" – אמר מאמן ארגנטינה.

הנבואה שהתגשמה

הנבואה שלו ראתה אור גדול כעבור ארבע שנים. עד אז, בטרם הניף דייגו את הגביע, הכל בעולם כולו, בצער או בשמחה לאיד, כי „מספר 1" עדיין לא זכה בשום הישג אישי מכובד, של אליפות ארצו. רמזים עבים, גם ציניים, של אמון, נזרקו בין מילות הספק לגבי האמת שבתואר „מספר 1". זו האמת שצריך לדעת להוכיח עד היום.

אבל דייגו, „באיחור של ארבע שנים" בשמאלית העל־טבעית שלו בעיטה ניצחת לכל שפיקפק בכשרון הגדול הטמון בו, שבזכותו עתה רגלו השמאלית על כדור הארץ מריעים־מהללים־סוגדים לו.

„הוא גביע העולם", אומר עליו מאמנו, ד"ר קרלוס בילארדו. „מונדיאל הכדורגל ה־13, היה אליפות העולם שלו", קבע הרופא הארגנטיני, ששימש במכסיקו מאמן נבחרת ארגנטינה והוליכה לזכייה שניה בתולדותיה בגביע הזהב, גביע העולם. חוורחה ואלדאנו, מכנה את עמיתו לנבחרת ארגנטינה „מוצארט של הכדורגל" ואילו מאמן בלגיה, גי תיס, אומר שהוא "סופר־סופר". כולם מתכוונים בדבריהם לאיש אחד בלבד, שיש לו יהלום קטנטן בתנוך האוזן השמאלית, שגובהו 166 ס"מ והוא בן 25 בלבד. דייאגו ארמאנדו מאראדונה. ממוצא אינדיאני. הכדורגלן הטוב והיקר ביותר בעולם. להקת הצלמים עטה עליו, מיד אחר שקיבל לידיו את הגביע, משאת נפשם של כל כדורגלני תבל – ואחד מהם הנציח במצלמתו את התתנפלות הזאת, מזווית מיוחדת במינה

גורל טרופין

נבחרת רומניה בכדוריד, ארבע פעמים אלופת העולם, ירדה בפברואר השנה מגדולתה. רק מקום תשיעי ונשירה לדרג ב', אחרי המשחקים שהיו בשוויץ ★ יוג'ין טרופין, מאמנה של אקס־אלופת־העולם (ומי שאימן לפני שנתיים את נבחרת ישראל) מנחה ביד קשה את נבחרתו, שבאה לראשון־לציון לחנוך את היכל הספורט החדש בעיר, ורוצה להובילה שוב בדרך הנכונה לצמרת ★ „קיימת אצלנו נסיגה בשטח המשמעת ומכאן אולי גם הרפיון באימונים" – אומר המאמן.

ברוריה ביגמן

לא בכל יום נופלת בידי ישראל ההזדמנות להתמודד עם נבחרת הכדוריד של רומניה, הנחשבת למעצמה אדירה בענף זה. המיפגש ההיסטורי הכפול בין נבחרות ישראל לרומניה בראשון־לציון, העניק לחובבי המשחק אך מעט מטעמו של הכדוריד מן הדרג העולמי העליון – משחק טכני מאוד, רב־עוצמה, מהיר ומתוכחם, שהדגיש עד כמה ישראל עדיין רחוקה מהרמה העולמית בדרג הגבוה.

המאזן הרומני עשיר בתארים ודי אם אזכיר את ארבעת תארי אליפות העולם שבהם הוכתרו הרומנים. אך באליפות העולם האחרונה, בחודש פברואר השנה בשוויץ, אירע לרומנים תקר רציני. הם דורגו במקום התשיעי ונשרו לדרג ב', לראשונה בחמישים שנות הופעתה של נבחרת זו בזירה העולמית.

על לחיים וסמים

המבקרים ברומניה לא מוכנים לקבל תירוצים. פציעתו של ואסילי סטינגה – מי שנחשב לשחקן מספר 1 בעולם – שיתק שש דקות בלבד באליפות זו, לפני ששבר את עצם הלחי, נותח מיד ונוטרל מפעילות למשך תקופה ארוכה. ואם לא די בכך – הרי שהשוער הוותיק, אדריאן סמיון, הושעה מכל פעילות לשנתיים לאחר שנמצא כי השתמש בסמים.

העתונות ברומניה קטלה את הנבחרת בעקבות הכשלון. „מאז אליפות העולם – אנו שואלים את עצמנו מה לעשות. יהיה קשה מאוד לחזור לרמה שבה היינו אורחים של קבע בעבר", אומר מיודענו יוג'ין טרופין, מאמן נבחרת רומניה, שאימן לפני שנתיים את נבחרת ישראל והעלה אותה מדרגה ג' לב'. „ברומניה דורשים מאתנו תמיד להיות ראשונים. אנו נמצאים תמיד תחת עיניים בוחנות רבות, מפני שהכדוריד נחשב לאחד מענפי הספורט החשובים ביותר אצלנו. תובעים מאתנו רק הצלחות".

טרופין ישב בשבוע שעבר בבית־קפה במרחוב בראשון־לציון ופגש את מישה יוסיפוביץ', שהיה „קפטן" נבחרת ישראל בתקופה שבה אימן טרופין בארץ. המאמן האורח „קיטר" באוזניו ואמר כי לרשותו נבחרת זקנה, וביקשה עליו להחזיר לה את המוניטין שאבד לה בשוויץ.

„קיימת אצלנו נסיגה במשמעת האימונים בקבוצות והיא שגרמה גם לריפיון בנבחרת. זו הסיבה שהחזירו אותי לתפקיד. תוך תקופה קצרה הבחורים החסונים האלה שאת רואה הפכו לשחקנים עדינים, למרות שמבנה גופם חסון מאוד. יש להם פוטנציאל אדיר להצליח, אבל הם אדישים" – מסביר טרופין את הטענה כי נבחרתו „זקנה".

המדינה קובעת מתי...

יחד עם זאת – שחקנים שביקשו לפרוש מהנבחרת נתקלו ב„לאו". „אצלנו שחקן לא יכול להחליט מתי הוא רוצה לפרוש. המדינה קובעת עבורו מתי יפסיק לשרת אותה..."

הקשיחות כלפי השחקנים הרומנים במגרש ומחוצה לו – עוררה פליאה בקרב שחקניה הצעירים של נבחרת ישראל. ממוצע הגיל של הבחורים שלנו – 20 וחצי. הם ניראו המומים כאשר ראו את הרומנים מצייתים כחיילים ל„גנרל" טרופין. כך לדוגמא לא התיר להם המאמן לרקוד לצלילי דיסקו בערב משותף עם נבחרת ישראל שהיה ב„נופשונית" – הקאונטרי קלאב החדש בחולון, בבעלותו של אלי קשניר, אביו של רכז הנבחרת זיו קושניר. למזנון העשיר שהיה במקום התקרבו השחקנים רק אחרי שטרופין סימן להם בעיניים. יום קודם לכן, לאחר המשחק הראשון, אסר המאמן על חניכיו לצפות בשידור משחק הכדורסל בין ישראל לקובה. הוא שלח אותם לישון...

מירצ'ה גראכוסצ'י הוותיק שבשחקנים, בן 34, ביקש לחפש בארץ ידיד רומני (אאורל בארבר, שחקן נבחרת הברידג' של ישראל שעלה לארץ לפני ארבע שנים). טרופין אסר עליו לחפשו. הכדורידן הרומני נעזר בישראלים המלווים את נבחרתו וביקש לאתר את ידידו. באותה הזדמנות ביקש אם יוכל לקבל ספרות מקצועית על ברידג', מאחר שכזאת אין להשיג בארצו.

את המונח „דמי כיס" לא מכירים הרומנים. אין באפשרותם לקנות משקה קל בבית־קפה. כשיצאו לבלות ביפו, יחד עם נבחרת העיר מינסטר ממערב־גרמניה, שהופיעה אף היא בטורניר בראשון־לציון, הביעו הרומנים פליאה למראה כמויות הבירה ש„התרוצצו" על השולחנות...

אך סוף טוב הכל טוב. מלווים ישראלים שהיו עם הקבוצות – פינקו אחדים מהשחקנים הרומנים בפחיות בירה... ■

טרופין: יד קשה, אחרת אי אפשר.

יוג'ין טרופין, מאמן נבחרת רומניה: לרשותי עמדה נבחרת ישראלית טובה יותר...

„נבחרת ישראל של 1986 פחות טובה מזו שאני אימנתי בעבר. הם ידעו יותר כדוריד, והיו יותר חזקים. שחקנים כמישה יוסיפוביץ', אבישי פרי, יואב דרוקר ועדי כנען היו שחקני צמרת, ועכשיו לא גיליתי שחקנים טובים יותר מהם. זה היעד שאליו אתם צריכים לשאוף", אומר לנו יוג'ין טרופין, בעבר מאמנה של נבחרת ישראל.

„הבחורים שלכם נמוכים מדי. יתכן שהם מוכשרים, אבל בממדי גוף כאלה הם מוגבלים. טוב שהם לא נבהלו מנבחרתנו. המשחקים עמנו היו בית־ספר טוב מאד עבורכם".

מי שהרשים אותו הוא מספר 17 – זיו קושניר – עליו אמר: „יש לו זריקה טובה מאד, הוא פיקח מאד, אבל העובדה שעדיין חסר לו נסיון בינלאומי באה לידי ביטוי".

איגור ביאליק: „לא זוכר שראיתי שחקן כמו סטינגה"

סטינגה – „העוקץ" של הרומנים.

עד לבואו לישראל – לבש ואסילי סטינגה (29) את מדי רומניה 187 פעמים. לזכותו – 1031 שערים. במשחקי אליפות העולם שהיו בגרמניה ב־1982, קבע שיא כשהבקיע 65 שערים. שיאו החזיק מעמד עד לאליפות העולם האחרונה בשוויץ, בידי שחקן קוריאני שהבקיע 66 שערים.

איגור ביאליק (42), מאמן נבחרת ישראל, שחקן נבחרת צ'כיה ו„נבחרת העולם" באמצע שנות השישים – לא זוכר שראה שחקן כמוהו. „סטינגה מייצג את הכדוריד המודרני. למרות שאינו ענק (1.88 מ') הוא נחשב למבקיע שערים מספר 1 בעולם. יש לו טכניקת־זריקה יוצאת מהכלל, הוא ניחן במיגוון עשיר של זריקות ובשליטה טובה בכף היד. הטיפול שלו בכדור – כמו שכתוב בספרים. הוא מנהיג אמיתי, המסוגל לסכן כל קבוצה בכל תפקיד שישחק. משחק ההגנה שלו לוקה מעט בחסר. הוא עדיין מדי".

„היכל החלומות" של מאיר ניצן

מאיר ניצן, ראש עירית ראשון־לציון, רואה בהיכל הספורט העירוני החדש בעירו את „היכל החלומות". ואמנם, ההיכל שנחנך בשבוע שעבר במשחק עם נבחרתה הלאומית של רומניה, עשוי להיראות ככזה בעתיד הקרוב.

האולם, שנבנה בדרומה של העיר, משתרע על שטח של 2700 דונם, ועלותו כשני מיליון דולרים. הוא ממוקם בקרית החינוך ע"ש סמילנסקי וישרת מדי יום, בשעות הבוקר, כ־5000 תלמידים. בנייתו של ההיכל העירוני נמשכה שלוש שנים.

הבנייה החלה עוד בכהונתו של ראש העירייה הקודם, עו"ד חנניה גיבשטיין, אך התנופה נבלמה אחרישנבנו יסודותיו, בגלל בעיות כספיות. מאיר ניצן החליט להמשיך בפרוייקט ומכר מגרשים חוליים לבניה במערב העיר, שהכניסו לקופת העירייה כמיליון דולר. סכום זה הוקדש לבניית אולם הספורט. בנוסף לסכום זה תרמה עירית מינסטר – העירה התאומה של ראשל"צ, שגם נבחרתה הגיעה לחגיגה בראשל"צ – כ־150 אלף דולרים ומפעל חפיס הקציב משלו 800 אלף דולרים.

כל מה שהושקע בבניית האולם נעשה מן החומרים המשובחים ביותר. „אנחנו עניים מדי כדי להרשות לעצמנו לבנות אולם פשוט וזול" אמר ניצן. ריצפת הפי.וי.סי. המיוחדת באולם – נרכשה בהולנד, ומומחה הולנדי שהגיע במיוחד לארץ הדביק אותה במו ידיו במשך עשרה ימים. יציעים נשלפים לכ־500 צופים נרכשו אף הם בהולנד, אך טרם הגיעו.

ההיכל המטופח ישרת את קבוצות הספורט העירוניות בכל ענפי הספורט. „אני מקווה שבכוחות משותפים נצליח להעלות את קבוצת הכדורסל של מכבי ראשון־לציון לליגה הלאומית, כדי שגם כדורסל מהדרג הבכיר בארץ יגיע אלינו" אמר ניצן.

שבועספורט מעריב
צילום: עדי אבישי
עמוס מנסדורף

ספורטאים רבים משמיעים, מדי יום, זעקות כאב בנוסח זה ★ הרבה תלוי בגיל, אם כי במחקר שפורסם בארה"ב מתברר ש־70 אחוז משחקני הפוטבול נזקקים לניתוח עוד לפני שהגיעו לגיל 26 ★ "ברכיים דפוקות" יש גם לילדים, לעוזרות־בית ול...כמרים

אלכס דורון

כאוטובוס שהסיע ב־1976 את מכבי ת"א לאימון ב"פאביליון" של ריאל מדריד, דיברו על הכל, רק לא על המשחק של־יום־המחרת. טל ברודי ניסה עדיין להתפעל מהנוף המתחלף. "הברך מציקה לי", העיר באוזני כבדרך־אגב. "אני כבר מרגיש בה את כל השנים הרבות שלי בכדורסל".

ברודי נהג לומר שכל המשחק שלו מצוי בברכיו. כמוהו גם ג'וליוס ארווינג (ד"ר ג'יי) – שבגיל 36 ברכיו השחוקות עדיין נושאות אותו, אבל כבר לא לגבהים ולשיאים שירע מקודם.

"אוי הברך, הברך". ספורטאים רבים משמיעים זעקות־כאב אלו לעתים קרובות. ברני קינג, הקלע מס. 1 של "ניו־יורק ניקס", השמיע אותה כאשר נפצע במארס אשתקד במשחק עם ה"קינגס" בקנזס־סיטי. הוא ניסה לבצע "גג" על רג'י תאיוס, ניתר ונחת לא טוב. האבחנה: קריעה בדרגה חמורה במיוחד של הרצועות. פאט יואינג, התקווה הגדולה של ה"ניקס", הספיק לככב השנה ב־50 משחקים – עד שהתברר כי בברכיו "שטים" רסיסי סחוס ותוכה לסלקם מייד. הוא לא השלים את העונה הראשונה שלו בנ.ב.א.

האיבר הפגוע ביותר

הברך, אומרים רופאים־מומחים ופיזיותראפיסטים, היא האיבר הפגיע ביותר אצל הספורטאים – במיוחד כדורגלנים, כדורסלנים וטניסאים. בעת ריצה בשטח פתוח, נזקק אדם שמשקל גופו 80 ק"ג, ל־1000 ק"ג־מעמס על ברכיו, כדי לבצע בלימה. צאו וראו איזה מעמס נדרש לשם בלימה, אצל ספורטאי, בלהט משחק, כשבריר של שניה. עד לפני חמש שנים כמעט כל פציעת־ברך נחשבה "סוף העולם". כיום השתכללו האמצעים: במקרים רבים אפילו אין צורך בניתוח מלא. בארץ יש כבר פתרונות חדשניים ביותר ואין צורך במקרים רבים לחפשן בחו"ל.

הרופאים טוענים כי עם העלייה במספר העוסקים בספורט־לשם־כייף – למשל: טניס באביב ובקייץ וסקי בחורף – חלה עלייה גם במספר נפגעי־ברכיים בתאונות ספורט. מעבר לגיל 30, כל ספורטאי מקצוען מצוי ברמת סיכון גבוהה בעניין הברכיים. מעט מאד כדורגלנים מעל גיל זה אינם פגועי־ברך. אבל יש גם "ברכיים דפוקות" לילדים/ות אחר נפילות חוזרות מאופניים; לקשישים שברכיהם "מאובנות" מחמת שחיקה וגיל; לנשים מהדור הישן עקב "ספונג'ה" עם סמרטוט ובלי מקל; ולכמרים – מרוב כריעות מול הצלוב...

מיפרקים מפחם

הרופאים מכירים בברכיים פגועות באורח אופייני לקופצים, כדורסלנים, שחיינים, מרתוניסטים, רקדנים, כדורגלנים, טניסאים. לכל אלו – שיטות טיפול ושיקום מיוחדות. לפני זמן מה דנו בהרחבה, בכנס בינלאומי בטבריה, שאירגן המרכז לחקר שתילת מיפרקים בבית החולים "רוטשילד" בחיפה. כאו מומחים מארה"ב, אנגליה, שוייץ, איטליה, אירלנד, יפאן והונגריה. דיברו על שיטות מהפכניות וקונבנציונאליות לתיקון רצועות צולבות, שימוש בחומרים סינטטיים בתחליף לרצועות הפגועות, מיפרקים מלאכותיים עשויים פחם ועור ושיטות חדישות של תיקון קרעים, שלא באמצעות ניתוח במובנו הרגיל. בעיותיהם הכואבות־ביותר של הספורטאים – וזה היה הרגש בכנס בטבריה – הועלו שם על שולחן הניתוחים.

ד"ר אמנון ישראלי, מהמרכז הרפואי ע"ש "שיבא" בתל־השומר, הירצה על שיטתו המיוחדת של ד"ר בוסקה הצרפתי; "אלילם" של רוב כוכבי הכדורגל האיטלקי (טיפל, בין השאר בבריאסקי, כוכב וורונה ואחרים). ד"ר נחום הלפרין, מנהל המחלקה האורתופדית ב"אסף הרופא", הירצה על שיטתו בשיחזור רצועה צולבת קדמית אצל 143 נפגעים, 54 אחוז מהם חיילים וד"ר ג'יובאני צירולי, ממיכללת סיינה באיטליה, דיבר על פגיעות פיקה ושחיקת סחוסים, אופייניות ל...שחייני חזה.

ביזנס פורח

האמריקנים חובבי הסטאטיסטיקה הציגו לא מכבר כמה נתונים מדהימים: בין 1961 ל־1970

נבחרת הפצועים

מה דעתכם על נבחרת־כוכבים בין־לאומית בהרכב: שוער – לואיז ארקונאדה (ספרד); הגנה – אנטאל רות' (הונגריה), מארק רייט (אנגליה), מיגל רוסו (ארגנטינה), וולטאן פטר (הונגריה); קישור – זיקו (ברזיל), בראיין רובסון (אנגליה); התקפה – פייר ליטברסקי (מערב גרמניה), ברונו קונטי (איטליה), דייאגו מאראדונה (ארגנטינה) ורודי פלר (מערב גרמניה). מחליף ראשון – טיבור נילאשי (הונגריה).

אין סיכוי שתראו אותה אי פעם. זו רק נבחרת הפצועים־המפורסמים של הכדורגל העולמי. כמה מהם החלימו רק עתה ושבו לתפקד על כר הדשא ואף לבשו את מדי נבחרותיהם במונדיאל במכסיקו.

חמישה – ארקונאדה, זיקו, פטר, רוסו ומאראדונה – פגועים בברכיהם. ארקונאדה, 68 הופעות בשער ספרד, מכוכבי מונדיאל 82', החמיץ את הפסטיבל במכסיקו. פציעתו נחשבת לחמורה ביותר; לא היה פעיל העונה, למעט שני משחקים בפתיחת הליגה.

מאראדונה, פגוע ברצועות הצולבות של ברכו. פציעתו החמירה אחר משחק רעים בוונצואלה. הקהל שרק בוז. דייאגו החליט, חרף כאביו, לסיים את ההצגה. כאשר שב לנאפולי הוזעק לטפל בו פרופ' יוג'יניו ג'אנלי, אורותופד מומחה. בראיון לירחון "ווארלד סוקר", אמר ג'אנלי על הפאציינט שלו: "הרצועות פגועות באורח קל ויש לו כאבים, אולם לא עד כדי כך שלא יוכל לשחק. הבעייה היא אם לנתח עכשיו או לא. אם לנתח – כלומר לבנות מחדש את רצועות הברך – הרגל תימצא בחוסר תנועה תקופה ארוכה". בהתייעצות מומחים הוחלט לדחות את הניתוח ההכרחי. בינתיים הוא מתפקד. ראינו אותו ברמת־גן, ועכשיו במכסיקו.

זיקו נפצע באימון; "סובב" ברך. שובו לפעילות, לאחר מנוחה מוחלטת של ששה שבועות, מלווה בחרדה גדולה. פלר ורוסו נותחו ומנהלים מירוץ נגד השעון כדי לשוב לכושר. פלר, שנפגע במיפשעת משחק כמה דקות פה־זשם וזה עדיין לא זה. רות' ונילאשי פצועים בגב; רייט שבר רגל; כתפו של רובסון יצאה ממקומה; ליטברסקי וקונטי, משחקים ומתייסרים עקב קרעים ברצועות הקרסול והעקב.

פייר ליטברסקי: קרעים ברצועות

על מניסקוס ומים בברך

"המיכנה האנאטומי עושה את מיפרק הברך למסובך ביותר בגוף האדם ולאחר הבעייתיים ביותר", מסביר אורי בהרב, 54, עמית־כבוד של ביה"ס לפיזיותראפיה ב"אסף הרופא" ופיזיותראפיסט מכבי ת"א/כדורסל. "המיפרק עשוי מבסיס עצם הירך וקודקוד עצם השוק וכן מפיקה ומערכת רצועות־סחוס סבוכה, שעוטפת מפנים ומחוץ.

"בעוד שהירך והקרסול נושאים את עיקר משקל הגוף ולהן ייחודיות מבחינת טווח התנועה, לברך שתי תנועות בלבד – כיפוף ויישור. בפעילות ספורט היא מצוייה במתח ועומס עצומים. נוצרים עליה לחצים ושינויי־כיוון פתאומיים וקיצוניים; מעברים חדים ממצב למצב. גם לסוג המישטח שעליו נערכת הפעילות הספורטיבית יש השפעה וכמובן סוגי התנועה האופיינים לכל ספורט.

"יש חלקים בברך החשופים יותר לפגיעה מחלקים אחרים. הדיוטות חושבים שכל פגיעה בברך היא מניסקוס, כשם שכל פגיעה בגב היא דיסקוס. המציאות שונה. המניסקוסים הם שני גופים סחוסיים, דמויי חצי־ירח המונחים על עצם קודקוד השוק, בתוך שני מישקעים. בין תפקידיהם לשמש מבודד בין עצמות הירך והשוק ולווסת את התנועה הנכונה בברך. נוסף למניסקוסים יש בברך שתי רצועות קטנות־מצטלבות, קדמית ואחורית. תפקידן למנוע תזוזה של השוק על גבי הירך. רצועות חיזוק פנימית וחיצונית, בחלקים החיצוניים של הברך, מקשרות בין עצמות השוק והירך. מחתלת הברך, עוטפת את כל המיפרק ומשמשת הגנה וגם מפרישה נוזל תוך־פירקי המבטיח שלברך תהיה סיכה תמידית.

"כאשר אומרים 'מים בברך' מתכוונים לגירוי דופן המחתלת ויצירת עודף נוזלים בה, שגורמים נפיחות.

"חלק נוסף שעשוי להיפגע היא הפיקה ונקודות האחיזה של שריר ארבע הראשים (מערכת שרירי הירך שמיישרת ופושטת את הברך). זה החלק בברך שעליו מקיש הרופא בבדיקת רפלקסים".

בהליכה, אומר בהרב, נושאת על עצמה הברך מעמסה הגדולה פי 4 ממשקל הגוף ובריצה – פי 7 או 8.

נזקקו 70 אחוז משחקני הפוטבול לניתוחי ברכיים, בטרם הגיעו לגיל 26. ב־1984 היו 38 אחוז מכלל הפצועים מקרב שחקני הפוטבול, נפגעי־ברכיים – וזו השנה הגרועה ביותר בנושא זה בענף. סקר של הרשות הרפואית באיגוד ספורט המיכללות (NCAA) העלה כי בשבעה ענפים פגיעות הברכיים הן הנפוצות ביותר – ביניהם פוטבול, כדורסל, התעמלות, כדורעף ולהקרוס. במרכז הרפואי של אתר ההחלקה בשלג בקולורדו, טוענים, כי בעונה נזקקים שם מדי יום ששה גולשים לטיפולי חירום וגם לניתוחים עקב פגיעה ברצועות. מעריכים את מספר נפגעי הברכיים בסקי, מדי שנה, בארה"ב ב־50 אלף.

מגזין־העסקים „פורבס" דיווח שב־1984 נערכו בארה"ב 600 אלף ניתוחי־ברכיים חדשניים במיכשור אופטי (אורתרוסקופיה); 68 אלף החלפת רצועות; 75 אלף החלפה מוחלטת של מיפרק הברך. אין נתונים כמה ספורטאים משתמשים במגיני ברכיים ומיתקני־תמיכה תמידיים.

„זו הוכחה, קבע המגזין היוקרתי, עד כמה הברכיים הם כיום ביזנס פורח". ■

מהי פציעה בברך

בהרב: שבירה פנימה או החוצה, לאחר תנועה לא מבוקרת; חבטה בחלק החיצוני ושבירה פנימה; ישור ונעילה פתאומיים של המיפרק, כיפוף עמוק, לא מבוקר עם סיבוב פנימה – במעידה ונפילה לא מבוקרים. חבטה ישירה ותהליך של שחיקה.

הפגיעות השכיחות ביותר:

● בכדורגל: חבטה בחלק החיצוני של הברך הגורמת חבלה פנימית. רגישות המניסקוסים עקב שינויי כיוון ובעיטה; שילוב של כיפוף, שבירה וסיבוב – עקב ריצה, דחיפה מאחור ונפילה לא מבוקרת. כתישת המניסקוס עקב היווצרות לחץ הירך על השוק. פגיעה קשה ברצועות.

● בכדורעף: עקב תנועות צידיות על שטח קטן וניתורים לרשת – פגיעות בפיקה ובגיד 4 הראשים.

● בכדורסל: חשיפה לפגיעות ברצועות הצידיות, עקב ריצה ובלימה ושינויי־כיוון פתאומיים. בקפיצה לכדור־חוזר ונפילה־נחיתה לא מבוקרת – שילוב של כיפוף, שבירה וסיבוב – ולכן פגיעה בחלקים פנימיים אחרים. תהליך של שחיקה עקב פעילות ממושכת.

● הפגיעות השכיחות אצל מרתוניסטים: עקב תנועות מונוטוניות – תהליך שחיקה ברקמות הרכות, שינויים בסחוסים ותהליכים דלקתיים ברצועות.

● בטנים: עקב שינויי כיוון חזקים ואיבוד שיווי המשקל – פגיעות בפיקה ובעיקר ברצועות, נוסף לשחיקה.

בהרב: „כאשר מתעוררות בעיות בברכיים יש להתייחס אליהן בכובד ראש. לא מעט שחקנים עם בעיות כרוניות קיבלו טיפול כושל. רבים מהם נתונים ללחצי מאמנים־מנהלים־עסקנים לשחק למרות הכל, להסתפק בזריקות לשיכוך כאבים במקום טיפול הדרוש אולי ניתוח. כמה מהם עלולים בשל כך להישאר נכים".

השיטה החדשה בניתוחי ברכיים

אורתרוסקופיה – השיטה החדשנית והמופלאה המבוצעת ב„ניתוחי" ברכיים, כיום. באמצעות מערכת אופטית המוחדרת לברך – צינור בקוטר 5 מ"מ ובו סיב אופטי שבקצהו מצלמה עינית, המוחדר רק 1 ס"מ לתוך הברך ועוד צינור דומה, באמצעותו מנפחים את הברך במים או דו־תחמוצת הפחמן וצינור שלישי דרכו מוכנסים מכשירי הניתוח העדינים והזעירים, סכינים ומספריים – מבצעים הרופאים את התפירה או מסלקים קרעים ומשקמים החלק הפגוע מבלי להזיק לחלקים אחרים. מאחר שהכל נעשה בהרדמה מקומית וניתן לחבר את המערכת לטלוויזיה – יכול המנותח לצפות בניתוח ולהתפעל ממעשי הרופאים בעלי „ידי־הקסם".

היתרון שבשיטה: היא מדוייקת, נגרמים בה פחות נזקים לברך. ההחלמה מהירה – אחרי עשרה ימים אפשר כבר ללכת; יש מקרים שלאחר חודש אפשר כבר לשחק. „לוח הזמנים – אמר רופא אחד – מיוחד במינו. ב־8 על שולחן הניתוחים. ב־9 בחדר ההתאוששות. ב־5 אחה"צ בדיזנגוף..."

כיום ידוע שפגיעה ברצועה היא יותר בעייתית מהמיניסקוס וגם יותר נפוצה בקרב ספורטאים. למי שנפגע בברך והיא התנפחה, סיכוי של עד 80 אחוז שמדובר בקרע ברצועה. עיקר הטיפול אחר הניתוח: שיקום פיזותראפי. תהליך השיקום והחזרה לפעילות של ספורטאי עלולה להימשך תקופה ארוכה – לעתים עד כדי איבוד עונת פעילות מלאה.

הפציעות המפורסמות [illegible]

פציעת־הברך החמורה ביותר שאירעה בישראל נחשבת זו של אליעזר צוייג, לשעבר כדורגלן בית"ר ת"א. כמעט איבד את חייו במגרש: במהלך משחק בנס־ציונה, לפני יותר מ־12 שנה, התנגש בשוער הפועל ת"א אריה בזירנו ונפגע. שיני השוער, ננעצו, תוך כדי הזינוק לכדור, בפיקת הברך של צוייג. הפצע הפתוח הוזהם כי המשחק קיים על דשא שעליו פיזרו לפני כן זבל... בדרך־כלל, פצע מסוג זה אינו זקוק לתפירה. אך הדלקת ברגלו של צוייג החמירה, עקב הזיהום והוא הגיע לבית־החולים במצב קשה. הרופאים נאבקו על חייו ונאלצו לכרות את המחתלת המודלקת. בהרדמה מלאה הצליחו גם ליישר את הרגל, שהתעקמה. צוייג עוד ניסה לחזור לפעילות -- אך כעבור זמן קצר פרש.

אמנון אבידן, יו"ר הועדה המקצועית של מכבי ת"א וכדורסלן בי"ל (14 הופעות בנבחרת) קפץ לכדור במשחק ליגה ב„אוסישקין" (הישן) ונחת גרוע. הברך „הסתובבה" – כיפוף ושבירה פנימית – שגרמו נזקים חמורים לכמה חלקים עדינים. אבידן נאלץ לפרוש מפעילות, בטרם הגיע לשיאו.

יצחק קרמר, שוער מכבי נתניה, שבר בירכו לחלוטין, במשחק – ולא שב למגרש.

פציעת־הברך של „שייע" פייגנבוים, כיום מאמן בית"ר נתניה, נחשבת ל„נס רפואי" – כך לפחות מגדירה ד"ר פואד נסים. במשחק ב־72', במדי הפועל ת"א, קיבל שייע כדור־עומק ופרץ מול יאיר נוסובסקי, שוער כפ"ס. הספיק לעבור על פניו והתקרב „סולו" לשער. לפתע זינק נוסובסקי לאחור, לרגלי פייגנבוים והפיל אותו. מעצמת התנופה ומשקל הגוף, התכופפה רגלו הימנית של שייע „עד לבטן". „שמעתי את ה'קנאקים' ומיד ידעתי שיש קרעים. עם הרגל השמאלית ובכל כוחי, הדפתי את נוסובסקי מעלי וויישרתי את הרגל. כשניסיתי לקום, הרגל 'ברחה' לי. הורידו אותי על הידיים. ד"ר נסים הוזעק מהיציע. למחרת בוצע הניתוח". ד"ר נסים: „הנס הוא בכך שחרף פציעה כה קשה, שב שייע לשחק לאחר כששה חודשים..."

אודי סלע, שוער האלופה ומחזיקת הגביע בכדוריד, מכבי ראשל"צ, נזקק לשני ניתוחי מניסקוס, אך שב לפעילות ועתה, בגיל 40, הוא אף פורח.

אבישי פרי, כדורידן הפועל רחובות, נפגע העונה בברך ו„נוטרל". רונית שטייגר, כדורידנית בין־לאומית, נפצעה בברכה במהלך משחק בגביע אירופה, בצרפת. לאחר שנה בגבס נשארה נכה כדי 30 אחוז ונאלצה לפרוש.

ניב בוגין, כדורסלן הפועל חולון, נותח בברכו לפני תחילת העונה ושב לאיתנו. טרי סייר, כדורסלן אליצור נתניה, נותח לפני שנתיים, אחר שנפגע במשחק אימון של טרם־עונה, בבלגיה. „הוא הסתובב לקליעה ותוך כדי כך נפל. נשמעה זעקה – והיה ברור שהפציעה קשה", נזכר אחד מאנשי נתניה. סייר נותח בארץ, כבר בשיטה החדשנית. שבוע לאחר הניתוח הלך וכעבור חודש, חידש אימוניו, אם כי „סחב רגל" – מסיבות פסיכולוגיות. „בגלל אותה פציעה נדחתה עלייתנו ל'לאומית' בשנה", אומרים הנתנייתים עתה.

„שייע" פייגנבוים: „נס רפואי"

לרקוד טאנגו עם דייגו מאראדונה

גבריאלה סאבאטיני: אוהבת טניס ונסיעות לחו"ל

זו שאיפתה של גבי סאבאטיני, הכוכבת הצעירה של ארגנטינה בטניס, שהגיעה עד לשלב חצי־הגמר בווימבלדון. עוד נשמיי עליה. היא בסך הכל בת 16.

דייגו מאראדונה כבש לבבות במכסיקו וגבי עשתה זאת בווימבלדון. הארגנטינית החיננית, גבריאלה סאבאטיני, המעריצה הגדולה של מאראדונה, רק בת 16 – היתה ללא ספק ההפתעה הגדולה של טורניר ווימבלדון 86'. כבר עתה היא נחשבת לאחת הטניסאיות הטובות בעולם, כשרון המטפס ועולה בשקט לצמרת, ממתינה לרגע המתאים כדי לפרוש כנפיים ולנחות בצמרת, בין הכוכבות הגדולות.

„יש בה משהו מיוחד", אומר מאמנה הצ'יליני פאטריסיו אפיי. שלוש שנים הוא מלווה אותה לכל טורניר, לכל משחק. בווימבלדון הם אף הגיעו לעימות קולני, לעיני קהל הסקרנים הרב – כיוון שגבי רצתה לבלות עד שעת לילה מאוחרת מול הטלוויזיה ולצפות במבצעיו של מאראדונה ואילו אפיי דרש שתקדים לעלות על יצועה לקראת משחק־מחר...

במהלך הויכוח הקולני אף השמיעה איום שתדיח אותו מתפקידו. כך או כך: היא ראתה את דייגו שלה והוא לא יכול היה לבוא בטענות, כי בסופו של דבר הגיעה גבי עד לחצי הגמר, שבו התעמתה עם „הגדולה מכולן", מארטינה נאברטילובה – ומולה אין כבר הרבה מה לעשות, לפי שעה.

„נחישות ההחלטה שלה ורוח הקרב שהיא מפגינה בכל משחק הם מדהימים, לא יאומנו ממש", אומר אפיי. „אפשר לקרוא לה גם 'מלכודת עשויה פלדה'. כדאי לעקוב אחר משחקה ואז גם תבינו למה הכוונה", הוסיף.

יופי פראי, לאטיני

גבי היא כהחלט אחת הטניסאיות היפות ביותר כיום ליד הרשת. יש לה יופי פראי, לאטיני אופייני עם עיניים מבריקות וכהות. הילוך שופע בטחון ומושך תשומת לב מיידית. אשתקד, ברולאן גארוס, חצי שעה לאחר שהפסידה לכריס אווארט־לויד, ראו אותה משחקת ב„ג'ולים" עם שתי ילדות צרפתיות קטנות... אבל בתוך שנה אחת לבד ביצעה קפיצה גדולה בהתבגרותה הנפשית, הפיסית. עתה אומרים מומחים שעוד לפני שתהיה בת 21, כבר יהיו לה כמה חוזים מלהיבים, של מיליוני דולארים. יש לה פוטנציאל אדיר לכך.

כבר עתה יש לה דירה משלה (לא גדולה, צנועה, רק שני חדרים); פנקס המחאות משלה, והיא רשאית לחתום עליהן ללא תוספת חתימת הוריה רק לכרטיסי אשראי משלה עדיין אין לה גישה. היא פשוט צעירה מדי. בדירוג העולמי כבר היתה זמן קצר במקום העשירי. בתוך תקופה קצרה נתגלו כישוריה הרבים. כוכב אמיתי.

אף הציעו לה להופיע בכמה סרטים, אלא שמאמנה התערב והיא השיבה להצעות הללו ב"לא" מוחלט: „אני טניסאית ולא שחקנית". בנימת קולה נשמע זילזול כלפי כוכבי הקולנוע...

„אני יודעת כי התבגרתי מאד בשנה האחרונה. כדי לשחק טניס טוב חייבים ללמוד להיות נוקשה. אני רוצה להיות מס. 1 בעולם. יום אחד וודאי איה כזו", אמרה.

היא מכירה במיגבלותיה ובחסרונותיה – „אך יש לי מספיק זמן כדי להרכיח שביכולתי להגיע לצמרת", הדגישה.

כשם שדייגו הוא אליל בבואנוס־איירס – כך גבי סאבאטיני. חלומה הגדול: לרקוד טאנגו עם מאראדונה. מכל קצווי תבל ממטירים ממטירים עליה מתנות. אשתקד, למשל, ביקש מיליונר אחר להעניק לה המתנה מכונית „מרצדס" – עוד לפני שהיה לה רשיון נהיגה...

אלא שהכסף אינו ממלא תפקיד חשוב במיוחד בחייה. „אינני רוכשת יהלומים יקרים אבל אוהבת להיראות נאה ומושכת ותמיד עם ענק זהב על הצואר. אני מאמינה כי הענק הזה מביא לי מול במשחק". עד כה לא התאכזבה.

ברור, כי אם תמשיך להרגים את היכולת הנוכחית – וכמובן אם תשתפר עוד יותר – אין לה מה לחשוש לעתידה הכלכלי, עד סוף ימיה. חברת „פרו־סרוו" משמשת לה כמנהלת וסוכנת־עסקים. מומחיה השקיעו בזהירות רבה את כל הכספים שגבי זכתה בהם בתחרויות הטניס המקצועני שבהן השתתפה עד כה. מדובר כבר בעשרות־אלפי דולארים – פרסים והכנסות מזכיונות וחוזי פירסום שונים.

העובדה שהיא כבר מפורסמת דיה, לא השפיעה עליה ולא שינתה את התנהגותה. היא איננה דוברת אנגלית. מאמנה משמש לה תמיד כמתורגמן בכל מסיבת עתונאים. היא פרפקציוניסטית, חותרת לשלמות בכל. „לארוז מזוודות, זו הבעיה שלי. לעולם אינני יודעת מה כדאי לקחת לנסיעה, אבל אני אוהבת לארוז בעצמי", היא אומרת.

„אני טיפוס מסודר מאד ואוהבת לדעת בדיוק היכן כל פריט מונח. אני שונאת בלגן. מי שמגיע לחדרי במלון לא יאמין שבו מתגוררת טניסאית", היא מעידה על עצמה.

„אינני צריכה לבקש יותר, כי כיום אני עושה את שני הדברים שאני אוהבת יותר מכל: לשחק טניס ולטייל בעולם", נוהגת גבי לומר. ■

תחזיטוטו

נועם בן־ישראל

סוף סוף 13

אחרי מאמצים מרובים הצלחנו לנחש 13 בהצעה הגדולה של המחזור שעבר, ה־45. דווקא בצימצום השיטה התגלה חסרונה של השיטה המצומצמת והיה רק ניחוש של 12. הטופס התגלה כקל מאוד לניחוש, וניחשנו עוד פעמיים 12 – בהצעה ל„עשירים" ו„בטור ההגיוני".

למרות הפרסים הנמוכים – אנו שבעי רצון. 13 זה תמיד 13...נקווה רק להמשך ההצלחה בעתיד ולפרסים גבוהים יותר.

השבוע הוא שבוע אחרון למבצע „טוטו-אוטו", שבו נערכת הגרלה בין המשתתפים שמילאו לפחות 10 טורים. כבר ציינו בשבועות האחרונים שהסיכויים טובים ושכדאי „לפרק" טפסים גדולים למספר טפסים קטנים.

השבוע גם חוזרים לטופס משחקי הליגה הראשונה של מדינת ויקטוריה. מרבית משחקיה של ליגה זו מתקיימים בימי ראשון. מתוך שבעת משחקי השבת בליגה זו – בוטלו שניים בגלל גשם. ■

תחזית למחזור 46

1. אלטונה גייט – נוקס סיטי.
המשחק הראשון מהליגה הראשונה בויקטוריה. האורחים שספגו ארבעה הפסדים רצופים בחודש האחרון, ינסו לברוח מהתחתית ואולי אף ישיגו נקודה. 1, X.

2. סאנבורי – נונאוודינג.
הקבוצה האורחת נאבקת בצמרת ותפגוש כאן קבוצה מאוד לא יציבה. בעונה שעברה – נצחון 5-1 לאורחים. השבת – משולש.

3. אלטונה סיטי – אסנדון.
עברנו לליגה השניה בויקטוריה, שבה הסתיימו בשבת האחרונה כל שבעת המשחקים בנצחונות ביתיים. לאורחים עדיפות מכרעת. 2.

4. דנדונג סיטי – אולתהאם.
למרות הבדלי המיקום – משולש. הקבוצה הביתית מתקשה דווקא במשחקי הבית שלה וניצחה במגרשה רק פעמיים.

5. מורלאנד – וויברלי.
הקבוצה הביתית ירדה השנה מן הליגה הראשונה, נמצאת בדרכה לשלישית. בשנה שעברה צברה 7 נקודות ב־26 משחקים וכנראה שכך יהיו פני הדברים גם בעונה זו. 2.

6. גילונג צפון – רויאל ריצ'מונד.
משחק קשה לניחוש. שתי הקבוצות בעלות הישגים דומים וצמודות בטבלה. משולש.

7. פרהאראן סיטי – המלין.
ה„סיטי" של פרהאראן החליפה את קבוצת העיר שירדה לפני שנתיים. האורחים השיגו 4 מ־5 נצחונותיהם בחוץ. משולש.

8. רינגווד – בולין.
מוליכת הטבלה שעלתה רק השנה מן הליגה השלישית · תנצח בדרכה לליגה הראשונה.

9. סאנדרינגהם – קיילור.
שתי הקבוצות הפסידו בשבת האחרונה. הביתיים איבדו, כנראה, עניין בליגה ולכן עשוייה ליפול הפתעה במשחק זה. 1, 2.

10. בייזווטר – סטירלינג.
אלופת השנה שעברה, סטירלינג, צימצמה בחודש האחרון את הפער בינה לבין קבוצת המקום הראשון מ־א ל־5 נקודות ותמשיך לנצח. 2.

11. פרימנטאל – באלגה.
משחק שסביר שתיפול בו תוצאת תיקו. מאחר שאנו נמצאים בליגה של מערב אוסטרליה, שבה יש מיעוט של תוצאות תיקו, אנו מוסיפים ל־X גם 1 ו־2.

12. דווינגלוור – ססירווד.
האורחים תפסו את ראשות הטבלה לפני שבועים ולא יוותרו. המאזן המושלם שלהם בחוץ (6 נצחונות) יישמר. 2.

13. קלמסקוט – אתונה.
למרות הבדלי המיקום בטבלה נראית לנו הקבוצה הביתית עדיפה. פרט להפסד למוליכים – לא הפסידה קלמסקוט כבר שישה שבועות. 1, X.

ויקטורית, ליגה ראשונה
(לאחר המחזור ה־17)

1.	אוקלי דרום	16	9-33	27
2.	ברודמדוס	17	13-28	27
3.	נונאודינג	17	20-30	21
4.	אלטונה־גייט	16	16-25	19
5.	סט־מלבורן	17	21-29	19
6.	וורובי	17	25-27	19
7.	רונקאסטר	17	30-32	18
8.	סאנבורי	17	19-23	17
9.	דנדונג צפון	16	28-21	14
10.	ריצ'מונד	17	28-23	13
11.	נוקס־סיטי	17	29-18	11
12.	אלביון	17	33-21	11
13.	דובטון	17	32-13	10
14.	מורנינגטון	16	31-15	8

דרום אוסטרליה
(לאחר המחזור ה־16)

1.	קרואטיה	12-30	24
2.	קמבלטאון	13-27	22
3.	הלאס	12-24	21
4.	וודבול	21-25	19
5.	סאלוסבורי	18-23	18
6.	אזורי	24-24	16
7.	פולניה	22-21	15
8.	מודבורי	31-22	13
9.	פרה־הילס	26-20	12
10.	אליזבט	25-16	11
11.	ליון	31-18	11
12.	טורנס	29-14	10

מערב אוסטרליה
(לאחר המחזור ה־14)

1.	ספירווד	12-41	37
2.	אזורי	17-40	34
3.	סטירלינג	13-41	32
4.	אתונה	15-27	27
5.	בייזווטר	21-18	17
6.	אינגלווד	19-13	17
7.	באלגה	25-18	15
8.	קלמסקוט	28-21	13
9.	פרימנטל	30-17	13
10.	גוסנלס	34-11	12
11.	פורסטפילד	31-13	9
12.	אוסבורן־פארק	41-21	8

הצעות השבוע

שיטות מלאות

סולידי

	1	x	2
1	X		X
2		X	X
3			X
4	X		
5		X	
6	X		
7	X		X
8			X
9	X		
10			X
11	X	X	
12			X
13			X

שלשות –
כפולים 4
טורים 16

הפתעות

	1	x	2
1		X	
2	X		
3	X	X	
4	X		X
5			X
6	X	X	
7		X	
8	X	X	
9	X	X	
10			X
11	X	X	
12	X		
13			X

שלשות –
כפולים 6
טורים 64

הגיוני

	1	x	2
1	X	X	
2	X		X
3			X
4	X	X	
5			X
6	X	X	
7	X	X	
8			X
9	X		
10	X		X
11	X		X
12			X
13			X

שלשות –
כפולים 7
טורים 128

לעשירים

	1	x	2
1	X	X	
2	X	X	X
3			X
4	X		
5			X
6	X	X	
7	X	X	X
8			X
9	X		
10	X	X	X
11	X	X	
12			X
13		X	X

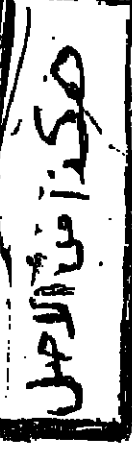
שלשות 3
כפולים 4
טורים 432

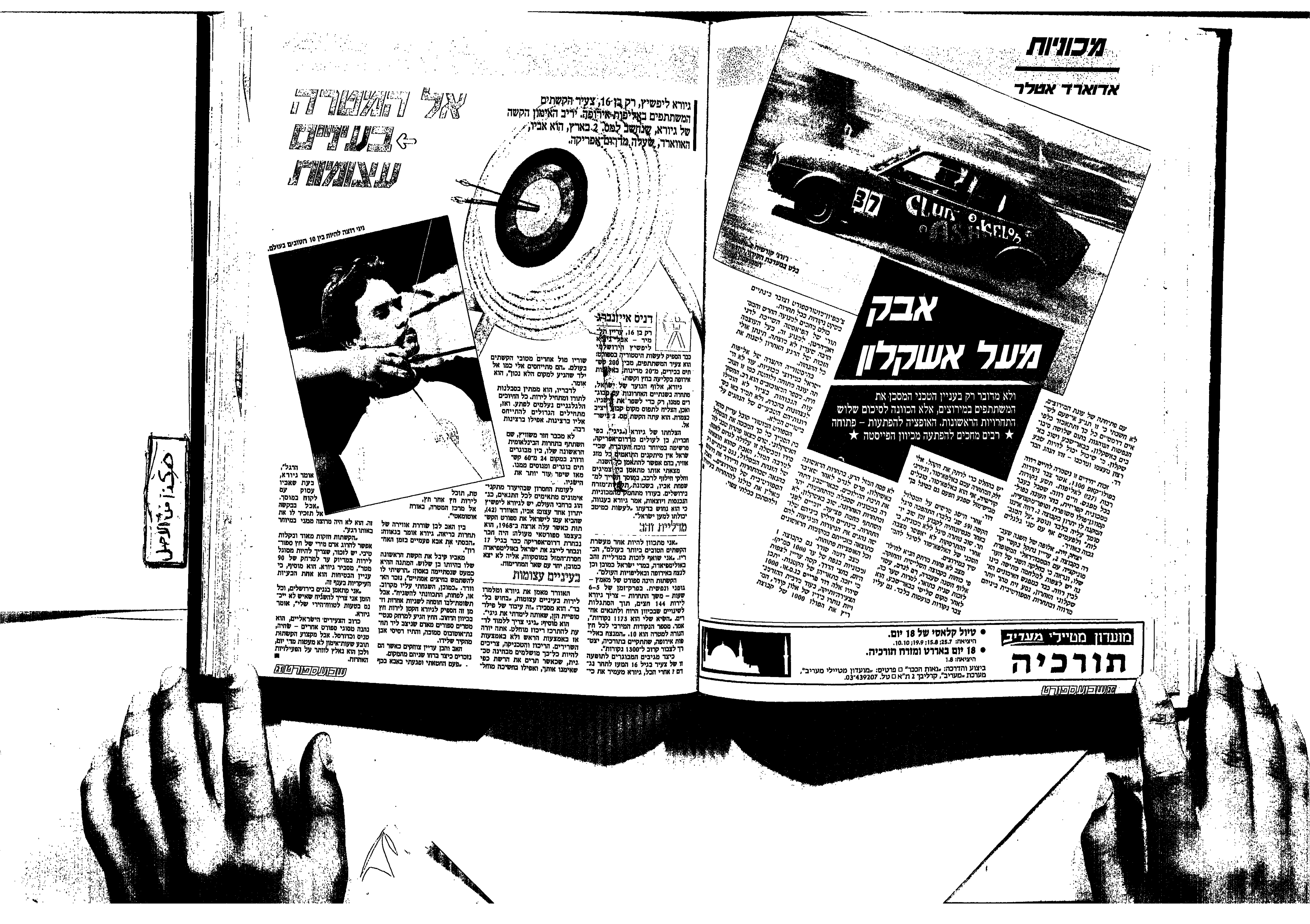
שיטה מצומצמת

	1	x	2
1	X	X	
2	X	X	X
3			X
4	X	X	X
5			X
6	X	X	X
7	X	X	X
8			X
9	X		X
10			X
11	X	X	X
12			X
13	X	X	

שלשות 5
כפולים 3
טורים מלא 1944
טורים בשיטה המצומצמת 216

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	1 X	1 X	1 X	1 X	1 X	1 X	1 X	1 X	1 X
2	1 X 2	1 X 2	1 X 2	1 X 2	1 X 2	1 X 2	1 X 2	1 X 2	1 X 2
3	2	2	2	2	2	2	2	2	2
4	2	X	1	2	X	1	2	X	1
5	2	2	2	2	2	2	2	2	2
6	X	1	2	1	2	X	2	X	1
7	1	2	X	X	1	2	2	X	1
8	2	2	2	2	2	2	2	2	2
9	1 2	1 2	1 2	1 2	1 2	1 2	1 2	1 2	1 2
10	2	2	2	2	2	2	2	2	2
11	2	2	2	X	X	X	1	1	1
12	2	2	2	2	2	2	2	2	2
13	1 X	1 X	1 X	1 X	1 X	1 X	1 X	1 X	1 X

אל המטרה בעיניים עצומות

גיורא ליפשיץ, רק בן 16, צעיר הקשתים המשתתפים באליפות־אירופה. יריב האימון הקשה של גיורא, שנחשב למס. 2 בארץ, הוא אביו, האווארד, שעלה מדרום־אפריקה.

גיגי רוצה להיות בין 10 הטובים בעולם.

דניס אייזנברג

רק בן 16, עדיין תל־מיד – אבל גיורא ליפשיץ הירושלמי כבר הספיק לעשות היסטוריה בספורט: הוא צעיר המשתתפים, מבין 200 קשתים בכירים, מ־20 מדינות, באליפות אירופה בקליעה בחץ וקשת.

גיורא, אלוף הנוער של ישראל, מתחרה בשנתיים האחרונות עם מבוגרים ממנו, רק כדי לשפר את הישגיו. ואכן, הצליח לתפוס מקום קבוע ויציב בצמרת. הוא עתה הקשת מס. 2 בישראל.

הצלחתו של גיורא („גיגי", כפי חבריו), בן לעולים מדרום־אפריקה, מרשימה במיוחד נוכח העובדה, שבישראל אין מיתקנים התואמים כל מזג אוויר, בהם אפשר להתאמן כל השנה.

מצאתי אותו מתאמן בין צמיגים וחלקי חילוף לרכב, במוסך השייך למשפחת אביו, בשכונת תלפיות־מזרח בירושלים. בעודו מתחמק מהמכוניות הנכנסות ויוצאות, אמר גיורא בענווה, כי הוא נחוש בדעתו „לעשות כמיטב יכולתו למען ישראל".

מדליית זהב

„אני מתכוון להיות אחד מעשרת הקשתים הטובים ביותר בעולם", הכריז. „אני שואף לזכות במדליית זהב באולימפיאדה, במדי ישראל כמובן וכן לנצח באירופה ובאליפויות העולם".

הקשתות הינה ספורט של מאמץ – גופני ונפשית. בפרק־זמן של 5–6 ...

בעיניים עצומות

אדוארד אטלר

אבק מעל אשקלון

ולא מדובר רק בעניין הטכני המסכן את המשתתפים במירוצים, אלא הכוונה לסיכום שלוש התחרויות הראשונות. האופציה להפתעות – פתוחה ★ רבים מחכים להפתעה מכיוון הפייסטה ★

צרכנות נבונה

מאת: יואב עופר

משחק ספורטיבי חדש המתאים לכל הגילאים, מופץ בימים אלה בארץ. למשחק קוראים רולינג והוא בנוי על כדור שמסתובב במהירות עצומה על רולינג, כלומר גלגל מיוחד. יש לו מספר יתרונות חשובים למשל בכל הנוגע למשקל עודף. אנשים רבים שרוצים להוריד ממשקלם מבלי שיצטרכו להפסיק לאכול יכולים להמשיך בהנאתה זו ובלבד שיקדישו מידי יום 10 דקות כדי להתעמל עם זוג רולינג.

משחק חדש, שכבש את העולם, בא לארץ (רולינג)

השימוש במשחק הזה יוריד להם את השומן המיותר וישפר את משקלם. אופי המשחק הוא כזה שהפעילות והתנועה בו מדידים את כל הגוף ומאפשרים לדם להסתובב בחלקי גוף שקשה לו להגיע אליהם וכך נוצר סיכוי לרפא חלק מן הבעיות הגופניות, במיוחד כאלה הקשורות לאספקה סדירה של הדם. הרולינג הוא גם משחק משעשע שאפשר להינות אתו בשפת־הים, בבריכת השחיה, בפיקניקים ובכל מיפגש ספורטיבי אחר. הילדים שמחשקים בו מרגישים אחרי ימים ספורים הרגשה יותר נעימה ובריאה. הוא כבש בצורה מדהימה את אירופה והרבה מכונים ליופי ולספורט ביבשת זו ממליצים, כחלק מן הבריאות היופי וההרזיה לשחק 10 דקות רולינג מדי בוקר. גם הישראלים כבר גילו אותו וכמשך הזמן הקצר שהוא משווק בארץ הוא ממש נחטף. מסתבר, שהישראלי יודע בדיוק כמו האיש באירופה, להעריך מוצר טוב והרולינג הוא הוכחה טובה לכך. כאמור, פרט להנאה עצמה יש למשחק יתרון משמעותי שכן הוא בנוי עקרונית להורדת משקל בין 2 ל-3 ק"ג בחודשים הראשונים. כאשר אדם מגיע למשחק הנורמלי שלו הוא מפסיק לרדת במשקל ושומר על בריאות תקינה של הגוף, ועל משקל יציב. המחיר לצרכן הוא 25 ש"ח ליחידה ולצורך התעמלות תמידית כדאי להשתמש בזוג רולינג. למשחק מצורף פרוספקט הדגמה בכמה שפות. אגב, בהיות המשחק בנוי על המוטו של ריקוד אירובי הוא מתאים גם למופעים שונים, קייטנות וכד'. בשלב הנוכחי המשחק מיובא מגרמניה אבל בכוונת המייבאים ליצרו בארץ, עפ"י הסכם ידע עם הגרמנים. להשיג אצל היבואן: חב' ישראפרם בע"מ, טלפון: 997422, גם בכל הרשתות הגדולות ובחנויות הצעצועים והספורט בכל הארץ.

ההסטוריה באל-נוגה חוזרת בגדול

רבותי, ההסטוריה חוזרת והפעם עם הרבה "אקשן" קולינרי. היופי הזה קורה ברח' פינסקר 4 - פינה תל-אביבית שחוכר ודאי לרבים מן הותיקים את ימיה העליזים של עירם, שכן מי בעצם לא הכיר באחד מגלגולי הבילוי שלו בכרך העברי את קפה נוגה המפורסם, שהיה מוכר ככתובתם של אמני ישראל ומקום מיפגשם הקבוע. ובכן, הקפה הזה נסגר כידוע למשך תקופה ארוכה עד שבא לו גואל דינמי ונמרץ, בדמותה של משפחה שבה פועלות נפשות אמנותיות שלקחו את העניין ברצינות והפכו את המקום מחדש לאתר אכילה ובילוי שאי אפשר להתעלם ממנו. ראש המשפחה הוא יונה דאי, קולנוען, תסריטן ואיש עסקים עם הרבה רעיונות יפים ונשמה של אמן וביחד עמו הבן רביב, פסל וצייר והבת סנאית עם השם המקורי, שלושתם השכילו להפוך - במו ידיהם כהגדרתם - את קפה נוגה-של-פעם למסעדת אל-נוגה של היום - עם עיצוב יפהפה הכולל שטח רחב ידיים ופינות אינטימיות בתוכו, וגם דקורציה המשרה אוירה נעימה ורוגעת. שולט במסעדה צביון ים-תיכוני המוסיף לתחושת הכיף של הישיבה. יונה דאי הימר על האזור הזה שהוא עם הרבה פוטנציאל והחליט להשיב לו את ימיו השמחים. מסעדה טובה וייחודית בתפריט, יפה ומרווחת, נקיה בצורה מדהימה וגם נוחה מאד לכיס - מרכיבים אלה הם ערובה כמעט ודאית להצלחה. ימי הפתיחה מעידים על צעידה בכיוון הנכון. סועדים באים ונהנים ויש כאלה שגם נזכרים בימי "הבראשית" ואת כולם, כך נוצר הרושם, מאחדת הדעה שההתחדשות באל-נוגה באה הפעם בגדול. עם הרבה טעם טוב וטוב טעם. לגבי "התכליס" לקרביים מוכרחים לומר שיש כאן רמה איכותית גבוהה ביותר של מאכלים. ארוחה עם הרבה הנאה כוללת מבחר סלטים של הבית כפתיחה, כאשר החומוס אורגינלי אמיתי בלי חכמות מיותרות ועם (או בלי) פטריות חמות באמצע (מערן).

מנות ביניים אפשריות: ממולאי היום או פשטידות בטעם הבית, בהחלט מזכירים את מטבחה האהוב של אמא. המנה העיקרית בנויה בדרך כלל על מומחיותו של הגריל-מן שהוא כנראה מן הטובים בארץ. הבשרים שלו על האש "יוצאים על הכיפק" עם התבלין הנכון והתוספות בהתאם. למי שרוצה מאכל ים גם הדגים כאן עשויים כמומחיות-של-ממש הראויה לכל המחמאות. הקינוח יכול להיות מוס שוקולד מצויין או בווריה נהדרת. משהו על המחירים: סלטים - 1.5 ש"ח. ממולאים - 2.5-3 ש"ח. עיקריות: שישליק כבש - 10.5 ש"ח. צלעות כבש 12.5 ש"ח, סטייק אנטריקוט - 12.5 ש"ח. קינוחים: 2 ש"ח. הדגים לפי משקל וסוג. בסך הכל סביר מאד לכיס בהתחשב ברמת הארוחה ואופי האירוח של המסעדה.

האוהבים לחגוג בימי שישי בצהרים יכולים לבוא לאל-נוגה ולקבל את השבת עם אמנים כמו אלי קניאל ואחרים. שרים בצוותא, עושים שמח והשבת מגיעה עם הרבה יותר טוב על הלב. לישראלי שאוהב לאכול בחוץ יהיה קשה להתעלם מנוגה החדשה, היא אל נוגה של היום, אגב, אפשר גם לקיים במקום הזה אירועים כמו בריתות, בר-מצווה, מסיבות הפתעה בנוסח המערב הפרוע בלי הרבע העוף הניצחי. איני יכול שלא להזכיר גם את הבר המורליק שהמזיגה בו היא מאד מיוחדת. אל נוגה, פינסקר 4, תל-אביב, 296457.

